

Agamemnon

Episode

[1] [Φύλαξ]: θεοὺς μὲν αἰτῶ τῶνδ' ἀπαλλαγὴν πόνων
[2] φρουρᾶς ἔτείας μῆκος, ἦν κοιμώμενος
[3] στέγαις Ἀτρειδῶν ἄγκαθεν, κυνὸς δίκην,
[4] ἀστρων κάτοιδα νυκτέρων ὁμήγυριν,
[5] καὶ τοὺς φέροντας χεῖμα καὶ θέρος βροτοῖς
[6] λαμπροὺς δυνάστας, ἐμπρέποντας αἰθέρι
[7] ἀστέρας, ὅταν φθίνωσιν, ἀντολάς τε τῶν.
[8] καὶ νῦν φυλάσσω λαμπάδος τό σύμβολον,
[9] αὐγὴν πυρὸς φέρουσαν ἐκ Τροίας φάτιν
[10] ἀλώσιμόν τε βάξιν· ὡδε γὰρ κρατεῖ
[11] γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλπίζον κέαρ.
[12] εὗτ' ἂν δὲ νυκτίπλαγκτον ἔνδροσόν τ' ἔχω
[13] εύνην ὄνείροις οὐκ ἐπισκοπουμένην
[14] ἐμήν· φόβος γὰρ ἀνθ' ὑπου παραστατεῖ,
[15] τὸ μὴ βεβαίως βλέφαρα συμβαλεῖν ὕπνῳ·
[16] ὅταν δ' ἀείδειν ἡ μινύρεσθαι δοκῶ,
[17] ὕπνου τόδ' ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος,
[18] κλαίω τότ' οἴκου τοῦδε συμφορὰν στένων
[19] οὐχ ὡς τὰ πρόσθ' ἄριστα διαπονουμένου.
[20] νῦν δ' εὔτυχῆς γένοιτ' ἀπαλλαγὴ πόνων
[21] εὔαγγέλου φανέντος ὄρφναίου πυρός.
[22] ὦ χαῖρε λαμπτήρ νυκτός, ἡμερήσιον
[23] φάος πιφαύσκων καὶ χορῶν κατάστασιν
[24] πολλῶν ἐν Ἀργει, τῆσδε συμφορᾶς χάριν.
[25] ίοὺ ιού.
[26] Ἀγαμέμνονος γυναικὶ σημαίνω τορῶς
[27] εύνης ἐπαντείλασαν ὡς τάχος δόμοις
[28] ὄλολυγμὸν εὐφημοῦντα τῇδε λαμπάδι
[29] ἐπορθιάζειν, εἴπερ ἵλιου πόλις
[30] ἐάλωκεν, ὡς ὁ φρυκτὸς ἀγγέλλων πρέπει·
[31] αὐτός τ' ἔγωγε φροίμιον χορεύσομαι.
[32] τὰ δεσποτῶν γὰρ εῦ πεσόντα θήσομαι
[33] τρὶς ἔξ βαλούσης τῆσδε μοι φρυκτωρίας.
[34] γένοιτο δ' οὖν μολόντος εὐφιλῆ χέρα
[35] ἄνακτος οἴκων τῇδε βαστάσαι χερί.
[36] τὰ δ' ἄλλα σιγῶ· βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ μέγας
[37] βέβηκεν· οἴκος δ' αὐτός, εἰ φθογγὴν λάβοι,
[38] σαφέστατ' ἂν λέξειεν· ὡς ἐκὼν ἔγω
[39] μαθοῦσιν αὐδῶ κού μαθοῦσι λήθομαι.

Anapäste

[40] [Χορός]: δέκατον μὲν ἔτος τόδ' ἐπεὶ Πριάμου
[41] μέγας ἀντίδικος,
[42] Μενέλαος ἄναξ ἡδ' Ἀγαμέμνων,
[43] διθρόνου Διόθεν καὶ δισκήπτρου
[44] τιμῆς ὀχυρὸν ζεῦγος Ἀτρειδᾶν

[45] στόλον Ἀργείων χιλιοναύτην,
[46] τῆσδ' ἀπὸ χώρας
[47] ἥραν, στρατιῶτιν ἄρωγὰν,
[48] μέγαν ἐκ θυμοῦ κλάζοντες Ἀρη
[49] τρόπον αἰγυπιῶν, οἵτ' ἔκπατίοις
[50] ἄλγεσι παίδων ὕπατοι λεχέων
[51] στροφοδινοῦνται
[52] πτερύγων ἐρετμοῖσιν ἐρεσσόμενοι,
[53] δεμνιοτήρη
[54] πόνον ὀρταλίχων ὀλέσαντες·
[55] ὕπατος δ' ἀίων ἡ τις Ἀπόλλων
[56] ἡ Πὰν ἡ Ζεὺς οἰωνόθροον
[57] γόνον ὁξυβόαν τῶνδε μετοίκων
[58] ὑστερόποινον
[59] πέμπει παραβᾶσιν Ἐρινύν.
[60] οὕτω δ' Ἀτρέως παῖδας ὁ κρείσσων
[61] ἐπ' Ἄλεξάνδρῳ πέμπει ξένιος
[62] Ζεὺς πολυάνορος ἀμφὶ γυναικὸς
[63] πολλὰ παλαίσματα καὶ γυιοβαρῆ
[64] γόνατος κονίαισιν ἐρειδομένου
[65] διακναιομένης τ' ἐν προτελείοις
[66] κάμακος θήσων Δαναοῖσι
[67] Τρωσί θ' ὁμοίως. ἔστι δ' ὅπη νῦν
[68] ἔστι· τελεῖται δ' ἐς τὸ πεπρωμένον·
[69] οὕθ' ὑποκαίων οὕθ' ὑπολείβων
[70] οὕτε δακρύων ἀπύρων Ἱερῶν
[71] ὄργας ἀτενεῖς παραθέλξει.
[72] ἡμεῖς δ' ἀτίται σαρκὶ παλαιᾶ
[73] τῆς τότ' ἄρωγῆς ὑπολειφθέντες
[74] μίμνομεν ἴσχὺν
[75] ἵσόπαιδα νέμοντες ἐπὶ σκήπτροις.
[76] ὁ τε γάρ νεαρὸς μυελὸς στέρων
[77] ἐντὸς ἀνάσσων
[78] ἵσόπρεσβυς, Ἀρης δ' οὐκ ἔνι χώρᾳ,
[79] τό θ' ὑπέργηρων φυλλάδος ἥδη
[80] κατακαρφομένης τρίποδας μὲν ὄδοὺς
[81] στείχει, παιδὸς δ' οὐδὲν ἄρείων
[82] ὅναρ ἡμερόφαντον ἀλαίνει.
[83] σὺ δέ, Τυνδάρεω
[84] θύγατερ, βασίλεια Κλυταιμήστρα,
[85] τί χρέος; τί νέον; τί δ' ἐπαισθομένη,
[86] τίνος ἀγγελίας
[87] πειθοῦ περίπεμπτα θυοσκεῖς;
[88] πάντων δὲ θεῶν τῶν ἀστυνόμων,
[89] ὑπάτων, χθονίων,
[90] τῶν τ' οὐρανίων τῶν τ' ἀγοραίων,
[91] βωμοὶ δώροισι φλέγονται·
[92] ἄλλῃ δ' ἄλλοθεν οὐρανομήκης
[93] λαμπὰς ἀνίσχει,
[94] φαρμασσομένη χρίματος ἀγνοῦ
[95] μαλακαῖς ἀδόλοισι παρηγορίαις,
[96] πελάνω μυχόθεν βασιλείω.

[97] τούτων λέξασ' ὅ τι καὶ δυνατὸν
[98] καὶ θέμις αἰνεῖν,
[99] παιών τε γενοῦ τῆσδε μερίμνης,
[100] ἥ νῦν τοτὲ μὲν κακόφρων τελέθει,
[101] τοτὲ δ' ἐκ θυσιῶν ἀγανὴ φαίνουσ'

[102] ἔλπις ἀμύνει φροντίδ' ἀπληστον
[103] τῆς θυμοβόρου φρένα λύπης.

Chor

Strophe 1

[104] [Χορός]: κύριος είμι θροεῖν ὅδιον κράτος αἵσιον ἀνδρῶν
[105] ἐκτελέων· ἔτι γὰρ θεόθεν καταπνεύει
[106] πειθὼ μολπᾶν
[107] ἀλκὰν σύμφυτος αἰών·
[108] ὅπως Ἀχαι||ῶν
[109] δίθρονον κράτος, Ἑλλάδος ἡβας
[110] ξύμφρονα ταγάν,
[111] πέμπει σὺν δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι
[112] θούριος ὅρνις Τευκρίδ' ἐπ' αἴαν,
[113] οἰωνῶν βασιλεὺς βασιλεῦσι νε||ῶν
[115] δὲ κελαινός, δὲ τ' ἐξόπιν ἀργᾶς,
[116] φανέντες ζ||κταρ
[117] μελάθρων χερὸς ἐκ δοριπάλτου
[118] παμπρέπτοις ἐν ἔδραισιν,
[119] βοσκόμενοι λαγίναν, ἐρικύμονα φέρματι γένναν,
[120] βλαβέντα λοισθίων δρόμων.
[121] αἴλινον αἴλινον εἶπε, τὸ δὲ εὗ νικάτω.

Antistrophe 1

[122] [Χορός]: κεδνὸς δὲ στρατόμαντις ἴδων δύο λήμασι δισσοὺς
[123] Ἀτρεΐδας μαχίμους ἐδάη λαγοδαίτας
[124] πομπούς τ' ἀρχάς·
[125] οὕτω δὲ εἶπε τεράζων·
[126] χρόνῳ μὲν ἀγρεῖ
[127] Πριάμου πόλιν ἄδε κέλευθος,
[128] πάντα δὲ πύργων
[129] κτήνη πρόσθε τὰ δημιοπληθῆ
[130] Μοῖρ' ἀλαπάξει πρὸς τὸ βίαιον·
[131] οἶν μῆ τις ἄγα θεόθεν κνεφά||ση
[132] προτυπὲν στόμιον μέγα Τροίας
[133] στρατωθέν. οἴκτω γὰρ ἐπί||φθονος
[135] Ἀρτεμις ἀγνὰ
[136] πτανοῖσιν κυσὶ πατρὸς
[137] αὐτότοκον πρὸ λόχου μογερὰν πτάκα θυομένοισιν
[138] στυγεῖ δὲ δεῖπνον αἰετῶν.
[139] αἴλινον αἴλινον εἶπε, τὸ δὲ εὗ νικάτω.

Epode

[140] [Χορός]: τόσον περ εύφρων, καλά,
[141] δρόσοισι λεπτοῖς μαλερῶν λεόντων
[142] πάντων τ' ἀγρονόμων φιλομάστοις
[143] θηρῶν ὀβρικάλοισι τερπνά,
[144] τούτων αὖνει ξύμβολα κρᾶναι,
[145] δεξιὰ μέν, κατάμομφα δὲ φάσματα στρουθῶν.
[146] ίήιον δὲ καλέω Παιᾶνα,
[147] μή τινας ἀντιπνόους Δαναΐοῖς
[148] χρονίας ἔχενῆδας ἀπλοίας
[149] τεύξη,
[150] σπευδομένα θυσίαν ἐτέραν ἄνομόν τιν', ἄδαιτον
[151] νεικέων τέκτονα σύμφυτον,
[152] οὐ δεισήνορα. μύμνει γάρ φοβερὰ παλίνορτος
[153] οἰκονόμος δολία μνάμων μῆνις τεκνόποινος.
[154] τοιάδε Κάλχας ξὺν μεγάλοις ἀγαθοῖς ἀπέκλαγξεν
[155] μόρσιμ' ἀπ' ὄρνιθων ὁδίων οἴκοις βασιλείοις·
[156] τοῖς δ' ὁμόφωνον
[157] αἴλινον αἴλινον εἶπέ, τὸ δ' εῦ νικάτω.

Strophe 2

[160] [Χορός]: Ζεύς, ὅστις ποτ' ἔστιν, εἰ τόδ' αὐτῷ
[161] φίλον κεκλημένῳ,
[162] τοῦτο νιν προσεννέπω.
[163] οὐκ ἔχω προσεικάσαι
[164] πάντ' ἐπισταθμώμενος
[165] πλὴν Διός, εἰ τὸ μάταν ἀπὸ φροντίδος ἄχθις
[166] χρὴ βαλεῖν ἐτητύμως.

Antistrophe 2

[167] [Χορός]: οὐδ' ὅστις πάροιθεν ἦν μέγας,
[168] παμμάχῳ θράσει βρύων,
[169] οὐδὲ λέξεται πρὶν ὕν·
[170] δος δ' ἔπειτ' ἔφυ, τριακτῆρος
[171] οὔχεται τυχών.
[172] Ζῆνα δέ τις προφρόνως ἐπινίκια κλάζων
[173] τεύξεται φρενῶν τὸ πᾶν.

Strophe 3

[176] [Χορός]: τὸν φρονεῖν βροτοὺς ὁδῷσαντα,
[177] τὸν πάθει μάθος
[178] θέντα κυρίως ἔχειν.
[179] στάζει δ' ἔν θ' ὕπνῳ πρὸ καρδίας
[180] μνησιπήμων πόνος· καὶ παρ' ἄκοντας
[181] ἤλθε σωφρονεῖν.
[182] δαιμόνων δέ που χάρις βίαιος
[183] σέλμα σεμνὸν ἡμένων.

Antistrophe 3

- [184] [Χορός]: καὶ τόθ' ἡγεμῶν ὁ πρέ||σβυς
[185] νεῶν Ἀχαιικῶν,
[186] μάντιν οὔτινα ψέγων,
[187] ἐμπαίοις τύχαισι συμπνέων,
[188] εὗτ' ἀπλοίᾳ κεναγγεῖ βαρύ||νοντ
[189] Ἀχαιικὸς λεώς,
achaiischles
Achaean
[190] Χαλκίδος πέραν ἔχων παλιρρόχ||θοις
[191] ἐν Αύλιδος τόποις.

Strophe 4

- [192] [Χορός]: πνοαὶ δ' ἀπὸ Στρυμόνος μολοῦσαι
[193] κακόσχολοι νήστιδες δύσορμοι,
[194] βροτῶν ἄλαι, ναῶν τε καὶ
[195] πεισμάτων ἀφειδεῖς,
[196] παλιμμήκη χρόνον τιθεῖσαι
[197] τρίβω κατέξαινον ἄν||θος
[198] Ἀργείων· ἐπεὶ δὲ καὶ πικροῦ
[199] χείματος ἄλλο μῆχαρ
[200] βριθύτερον πρόμοισιν
[201] μάντις ἔκλαγξεν προφέρων
[202] Ἀρτεμιν, ὥστε χθόνα βάκ||τροις
[203] ἐπικρούσαντας Ἀτρεῖ||δας
[204] δάκρυ μὴ κατασχεῖν·

Antistrophe 4

- [205] [Χορός]: ἄναξ δ' ὁ πρέσβυς τότ' εἶπε φωνῶν·
[206] βαρεῖα μὲν κὴρ τὸ μὴ πιθέσθαι,
[207] βαρεῖα δ', εἰ τέκνον δαΐ||ξω,
[208] δόμων ἄγαλμα,
[209] μιαίνων παρθενοσφάγοισιν
[210] ρείθροις πατρώους χέρας
[211] πέλας βωμοῦ· τί τῶνδ' ἄνευ κακῶν,
[212] πῶς λιπόναυς γένωμαι
[213] ξυμμαχίας ἀμαρτών;
[214] παυσανέμου γὰρ θυσίας
[215] παρθενίου θ' αἵματος ὁρ||γῷ
[216] περιόργως ἐπιθυ||μεῖν
[217] θέμις. εὖ γὰρ εἴη.

Strophe 5

- [218] [Χορός]: ἐπεὶ δ' ἀνάγκας ἔδυ λέπαδνον
[219] φρενὸς πνέων δυσσεβῆ τροπαίαν
[220] ἄναγνον ἀνίερον, τόθεν
[221] τὸ παντότολμον φρονεῖν μετέγνω.
[222] βροτοὺς θρασύνει γὰρ αἰσχρόμητις
[223] τάλαινα παρακοπὰ πρωτοπήμων. ἔτλα δ' οὖν
[225] θυτὴρ γενέσθαι θυγατρός,

[226] γυναικοποίωνων πολέμων ἀρωγὰν

[227] καὶ προτέλεια ναῶν.

Antistrophe 5

[228] [Χορός]: λιτὰς δὲ καὶ κληδόνας πατρώους
[229] παρ' οὐδὲν αἰῶ τε παρθένειον
[230] ἔθεντο φιλόμαχοι βραβῆς.
[231] φράσεν δ' ἀόζοις πατήρ μετ' εύχὰν
[232] δίκαν χιμαίρας ὑπερθε βωμοῦ
[233] πέπλοισι περιπετῆ παντὶ θυμῷ προνωπῆ
[235] λαβεῖν ἀέρδην, στόματός
[236] τε καλλιπρώρου φυλακῇ κατασχεῖν
[237] φθόγγον ἀραῖον οἴκοις,

Strophe 6

[238] [Χορός]: βίᾳ χαλινῶν τ' ἀναύδω μένει.
[239] κρόκου βαφὰς δ' ἐς πέδον χέουσα
[240] ἔβαλλ' ἔκαστον θυτήρ||ων
[241] ἀπ' ὅμματος βέλει
[242] φιλοίκτῳ, πρέπουσά θ' ὡς ἐν γραφαῖς, προσεννέπειν
[243] θέλουσ', ἐπεὶ πολλάκις
[244] πατρὸς κατ' ἀνδρῶνας εὔτραπέζους
[245] ἔμελψεν, ἀγνᾶς δ' ἀταύρωτος αὐδᾶς πατρὸς
[246] φίλου τριτόσπονδον εὕ||ποτμον
[247] παιῶνα φίλως ἐτίμα—

Antistrophe 6

[248] [Χορός]: τὰ δ' ἔνθεν οὔτ' εἶδον οὔτ' ἐννέπω·
[249] τέχναι δὲ Κάλχαντος οὐκ ἄκραντοι.
[250] Δίκα δὲ τοῖς μὲν παθοῦσ||ιν
[251] μαθεῖν ἐπιρρέπει·
[252] τὸ μέλλον δ', ἐπεὶ γένοιτ', ἀν κλύοις· πρὸ χαιρέτω·
[253] ἵσον δὲ τῷ προστένειν.
[254] τορὸν γάρ ἥξει σύνορθρον αύγαῖς.
[255] πέλοιτο δ' οὖν τάπι τούτοισιν εὗ πρᾶξις, ὡς
[256] θέλει τόδ' ἄγχιστον Ά||πίας
[257] γαίας μονόφρουρον ἔρκος.

Episode

[258] [Χορός]: ἡκω σεβίζων σόν, Κλυταιμήστρα, κράτος·

[259] δίκη γάρ ἐστι φωτὸς ἀρχηγοῦ τίειν

[260] γυναικ' ἐρημωθέντος ἄρσενος θρόνου.

[261] σὺ δ' εἴ τι κεδνὸν εἴτε μὴ πεπυσμένη

[262] εὐαγγέλοισιν ἐλπίσιν θυηπολεῖς,

[263] κλύοιμ' ἀν εὑφρων· οὐδὲ σιγώσῃ φθόνος.

[264] [Κλυταιμήστρα]: εὐάγγελος μέν, ὕσπερ ἡ παροιμία,

[265] ἔως γένοιτο μητρὸς εὐφρόνης πάρα.

[266] πεύσῃ δὲ χάρμα μεῖζον ἐλπίδος κλύειν.

[267] Πριάμου γάρ ἡρήκασιν Άργεῖοι πόλιν.

- [268] [Χορός]: πῶς φής; πέφευγε τοῦπος ἐξ ἀπιστίας.
[269] [Κλυταιμήστρα]: Τροίαν Ἀχαιῶν οὔσαν· ἢ τορῶς λέγω;
[270] [Χορός]: χαρά μ' ὑφέρπει δάκρυον ἔκκαλουμένη.
[271] [Κλυταιμήστρα]: εὖ γὰρ φρονοῦντος ὅμμα σοῦ κατηγορεῖ.
[272] [Χορός]: τί γὰρ τὸ πιστόν; ἔστι τῶνδε σοι τέκμαρ;
[273] [Κλυταιμήστρα]: ἔστιν· τί δ' οὐχὶ; μὴ δολώσαντος θεοῦ.
[274] [Χορός]: πότερα δ' ὄνείρων φάσματ' εύπιθῃ σέβεις;
[275] [Κλυταιμήστρα]: οὐ δόξαν ἀν λάβοιμι βριζούσης φρενός.
[276] [Χορός]: ἀλλ' ἢ σ' ἐπίανεν τις ἀπτερος φάτις;
[277] [Κλυταιμήστρα]: παιδὸς νέας ὡς κάρτ' ἐμωμῆσω φρένας.
[278] [Χορός]: ποίου χρόνου δὲ καὶ πεπόρθηται πόλις;
[279] [Κλυταιμήστρα]: τῆς νῦν τεκούσης φῶς τόδ' εύφρόνης λέγω.
[280] [Χορός]: καὶ τίς τόδ' ἔξικοιτ' ἀν ἀγγέλων τάχος;
[281] [Κλυταιμήστρα]: Ἡφαιστος Ἰδης λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας.
[282] φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν δεῦρ' ἀπ' ἀγγάρου πυρὸς
[283] ἔπειμπεν· Ἰδη μὲν πρὸς Ἐρμαῖον λέπας
[284] λίμνου· μέγαν δὲ πανὸν ἐκ νήσου τρίτον
[285] Αθών αἴπος Ζηνὸς ἔξεδέξατο,
[286] ὑπερτελής τε, πόντον ὕστε νωτίσαι,
[287] ἴσχὺς πορευτοῦ λαμπάδος πρὸς ἥδονὴν
[288] πιεύκη τὸ χρυσοφεγγές, ὡς τις ἥλιος,
[289] σέλας παραγγείλασα Μακίστου σκοπαῖς·
[290] ὁ δ' οὕτι μέλλων ούδ' ἀφρασμόνως ὕπνῳ
[291] νικώμενος παρῆκεν ἀγγέλου μέρος·
[292] ἐκὰς δὲ φρυκτοῦ φῶς ἐπ' Εύρίπου ροάς
[293] Μεσσαπίου φύλαξι σημαίνει μολόν.
[294] οἱ δ' ἀντέλαμψαν καὶ παρήγγειλαν πρόσω
[295] γραίας ἐρείκης θωμὸν ἀψαντες πυρί.
[296] σθένουσα λαμπὰς δ' οὐδέπω μαυρουμένη,
[297] ὑπερθοροῦσα πεδίον Ἀσωποῦ, δίκην
[298] φαιδρᾶς σελήνης, πρὸς Κιθαιρῶνος λέπας
[299] ἥγειρεν ἀλλην ἐκδοχὴν πομποῦ πυρός.
[300] φάος δὲ τηλέπομπον οὐκ ἡνάίνετο
[301] φρουρὰ πλέον καίουσα τῶν είρημένων·
[302] λίμνην δ' ὑπὲρ Γοργῶπιν ἔσκηψεν φάος·
[303] ὅρος τ' ἐπ' Αἰγίπλαγκτον ἔξικνούμενον
[304] ὕτρυνε θεσμὸν μὴ χρονίζεσθαι πυρός.
[305] πέμπουσι δ' ἀνδαίοντες ἀφθόνῳ μένει
[306] φλογὸς μέγαν πώγωνα, καὶ Σαρωνικοῦ
[307] πορθμοῦ κάτοπτον πρῶν' ὑπερβάλλειν πρόσω
[308] φλέγουσαν· ἔστ' ἔσκηψεν εὗτ' ἀφίκετο
[309] Ἀραχναῖον αἴπος, ἀστυγείτονας σκοπάς·
[310] κάπειτ' Ἀτρειδῶν ἐς τόδε σκήπτει στέγος
[311] φάος τόδ' οὐκ ἀπαππον Ἰδαίου πυρός.
[312] τοιοίδε τοί μοι λαμπαδηφόρων νόμοι,
[313] ἀλλος παρ' ἀλλοι διαδοχαῖς πληρούμενοι·
[314] νικᾷ δ' ὁ πρῶτος καὶ τελευταῖος δραμῶν.
[315] τέκμαρ τοιοῦτον σύμβολόν τέ σοι λέγω
[316] ἀνδρὸς παραγγείλαντος ἐκ Τροίας ἐμοί·
[317] [Χορός]: θεοῖς μὲν αὐθις, ὡς γύναι, προσεύξομαι.
[318] λόγους δ' ἀκοῦσαι τούσδε κάποθαυμάσαι
[319] διηνεκῶς θέλοιμ' ἀν ὡς λέγοις πάλιν.

[320] [Κλυταιμήστρα]: Τροίαν Ἀχαιοὶ τῇδ' ἔχουσ' ἐν ἡμέρᾳ.
[321] οἶμαι βοὴν ἄμεικτον ἐν πόλει πρέπειν.
[322] δξος τ' ἄλειφά τ' ἐγχέας ταύτῳ κύτει
[323] διχοστατοῦντ' ἄν, οὐ φίλω, προσεννέποις.
[324] καὶ τῶν ἀλόντων καὶ κρατησάντων δίχα
[325] φθογγὰς ἀκούειν ἔστι συμφορᾶς διπλῆς.
[326] οἱ μὲν γὰρ ἀμφὶ σώμασιν πεπτωκότες
[327] ἀνδρῶν κασιγνήτων τε καὶ φυταλμίων
[328] παῖδες γερόντων οὐκέτ' ἔξι ἐλευθέρου
[329] δέρης ἀποιμώζουσι φιλτάτων μόρον.
[330] τοὺς δ' αὔτε νυκτίπλαγκτος ἐκ μάχης πόνος
[331] νήστεις πρὸς ἀρίστοισιν ὃν ἔχει πόλις
[332] τάσσει, πρὸς οὐδὲν ἐν μέρει τεκμήριον,
[333] ἀλλ' ὡς ἔκαστος ἔσπασεν τύχης πάλον.
[334] ἐν δ' αἰχμαλώτοις Τρωικοῖς οἰκήμασιν
[335] ναίουσιν ἥδη, τῶν ὑπαιθρίων πάγων
[336] δρόσων τ' ἀπαλλαγέντες, ὡς δ' εύδαιμονες
[337] ἀφύλακτον εὐδήσουσι πᾶσαν εύφρόνην.
[338] εἰ δ' εὗ σέβουσι τοὺς πολισσούχους θεοὺς
[339] τοὺς τῆς ἀλούσης γῆς θεῶν θ' ἵδρυματα,
[340] οὕ τὰν ἐλόντες αὖθις ἀνθαλοῖεν ἄν.
[341] ἔρως δὲ μή τις πρότερον ἐμπίπτῃ στρατῷ
[342] πορθεῖν ἢ μὴ χρή, κέρδεσιν νικωμένους.
[343] δεῖ γὰρ πρὸς οἴκους νοστίμου σωτηρίας
[344] κάμψαι διαύλου θάτερον κῶλον πάλιν.
[345] θεοῖς δ' ἀναμπλάκητος εἰ μόλοι στρατός,
[346] ἐγρηγορὸς τὸ πῆμα τῶν ὄλωλότων
[347] γένοιτ' ἄν, εἰ πρόσπαια μὴ τύχοι κακά.
[348] τοιαῦτά τοι γυναικὸς ἔξι ἐμοῦ κλύεις.
[349] τὸ δ' εὗ κρατοίη μὴ διχορρόπως ἴδεῖν.
[350] πολλῶν γὰρ ἐσθλῶν τήνδ' ὅνησιν εἰλόμην.
[351] [Χορός]: γύναι, κατ' ἄνδρα σώφρον' εύφρόνως λέγεις.
[352] ἐγὼ δ' ἀκούσας πιστά σου τεκμήρια
[353] θεοὺς προσειπεῖν εὗ παρασκευάζομαι.
[354] χάρις γὰρ οὐκ ἄτιμος εἴργασται πόνων.

Anapäste

[355] [Χορός]: ὦ Ζεῦ βασιλεῦ καὶ νὺξ φιλία
[356] μεγάλων κόσμων κτεάτειρα,
[357] ἥτ' ἐπὶ Τροίας πύργοις ἔβαλες
[358] στεγανὸν δίκτυον, ὡς μήτε μέγαν
[359] μήτ' οὖν νεαρῶν τιν' ὑπερτελέσαι
[360] μέγα δουλείας
[361] γάγγαμον, ἄτης παναλώτου.
[362] Δία τοι ξένιον μέγαν αἰδοῦμαι
[363] τὸν τάδε πράξαντ' ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ
[364] τείνοντα πάλαι τόξον, ὅπως ἄν
[365] μήτε πρὸ καιροῦ μήθ' ὑπὲρ ἄστρων
[366] βέλος ἥλιθιον σκήψειεν.

Chor

Strophe 1

[367] [Χορός]: Διὸς πλαγὰν ἔχουσιν εἰπεῖν,
[368] πάρεστιν τοῦτό γ' ἔξιχνεῦσαι.
[369] ὡς ἐπραξεν ὡς ἔκρανεν. οὐκ ἔφα τις
[370] θεοὺς βροτῶν ἀξιοῦσθαι μέλειν
[371] δσοις ἀθίκτων χάρις
[372] πατοῖθ'. ὁ δ' οὐκ εὔσεβής.
[373] πέφανται δ' ἐκτίνουσ'
[375] ἀτολμήτων ἀρὴ
[376] πνεόντων μεῖζον ἢ δικαίως,
[377] φλεόντων δωμάτων ὑπέρφευ
[378] ὑπὲρ τὸ βέλτιστον. ἔστω δ' ἀπῆ||μαντον,
[379] ὕστ' ἀπαρκεῖν
[380] εὖ πραπίδων λαχόντα.
[381] οὐ γὰρ ἔστιν ἔπαλξις
[382] πλούτου πρὸς κόρον ἀνδρὶ¹
[383] λακτίσαντι μέγαν Δίκας
[384] βωμὸν εἰς ἀφάνειαν.

Antistrophe 1

[385] [Χορός]: βιᾶται δ' ἀ τάλαινα πειθώ,
[386] προβούλου παῖς ἄφερτος ἄτας.
[387] ἄκος δὲ πᾶν μάταιον. οὐκ ἔκρυφθη,
[388] πρέπει δέ, φῶς αἰνολαμπές, σίνος·
[389] κακοῦ δὲ χαλκοῦ τρόπον
[390] τρίβω τε καὶ προσβολαῖς
[391] μελαμπαγής πέλει
[392] δικαιωθείς, ἐπεὶ
[393] διώκει παῖς ποτανὸν ὅρνιν,
[394] πόλει πρόστριψμ' ἄφερτον ἐνθείς.
[395] λιτᾶν δ' ἄκούει μὲν οὕτις θεῶν·
[396] τὸν δ' ἐπίστροφον τῶν
[397] φῶτ' ἄδικον καθαιρεῖ.
[398] οἶος καὶ Πάρις ἐλθὼν
[399] ἐς δόμον τὸν Άτρειδᾶν
[400] ἥσχυνε ξενίαν τράπε||ζαν
[401] κλοπαῖσι γυναικός.
[402]

Strophe 2

[403] [Χορός]: λιποῦσα δ' ἀστοῖσιν ἀσπίστοράς
[404] τε καὶ κλόνους λογχίμους
[405] ναυβάτας θ' ὀπλισμούς,
[406] ἄγουσά τ' ἀντίφερνον Ἱλίῳ φθορὰν
[407] βέβακεν ρίμφα διὰ
[408] πυλῶν ἄτλητα τλᾶσα· πολλὰ δ' ἔστενον
[409] τόδ' ἐννέποντες δόμων προφῆται·
[410] ἵω ἵω δῶμα δῶμα καὶ πρόμοι,
[411] ἵω λέχοις καὶ στίβοι φιλάνορες.

[412] πάρεστι σιγὰς ἀτίμους ἀλοιδόρους
[413] ἄλγιστ' ἀφημένων ἰδεῖν.
[414] πόθῳ δ' ὑπερποντίας
[415] φάσμα δόξει δόμων ἀνάσσειν.
[416] εὔμόρφων δὲ κολοσσῶν
[417] ἔχθεται χάρις ἀνδρί·
[418] ὁμμάτων δ' ἐν ἀχηνίαις
[419] ἔρρει πᾶσ' Ἀφροδίτα.

Antistrophe 2

[420] [Χορός]: ὁνειρόφαντοι δὲ πενθήμονες
[421] πάρεισι δόξαι φέρου||σαι
[422] χάριν ματαίαν.
[423] μάταν γάρ, εὗτ' ἀν ἐσθλά τις δοκῶν ὄρᾳ,
[424] παραλλάξασα διὰ
[425] χερῶν βέβακεν ὅψις οὐ μεθύστερον
[426] πτεροῖς ὀπαδοῦσ' ὕπνου κελεύθοις.
[427] τὰ μὲν κατ' οἴκους ἐφ' ἐστίας ἄχη
[428] τάδ' ἐστὶ καὶ τῶνδ' ὑπερβατώτερα.
[429] τὸ πᾶν δ' ἀφ' Ἑλλανος αἴας συνορμένοις
[430] πένθει' ἀτλησικάρδιος
[431] δόμων ἐκάστου πρέπει.
[432] πολλὰ γοῦν θιγγάνει πρὸς ἥπαρ·
[433] οὖς μὲν γάρ τις ἔπεμψεν
[434] οἶδεν, ἀντὶ δὲ φωτῶν
[435] τεύχη καὶ σποδὸς εἰς ἐκά||στου
[436] δόμους ἀφικνεῖται.

Strophe 3

[437] [Χορός]: ὁ χρυσαμοιβὸς δ' Ἀρης σωμάτων
[438] καὶ ταλαντοῦχος ἐν μάχῃ δορὸς
[440] πυρωθὲν ἔξ Ἰλίου
[441] φίλοισι πέμπει βαρὺ
[442] ψῆγμα δυσδάκρυτον ἀν||τήνορος
[443] σποδοῦ γεμί||ζων
[444] λέβητας εὐθέτους.
[445] στένουσι δ' εῦ λέγοντες ἄν||δρα
[446] τὸν μὲν ὡς μάχης ἔδρις,
[447] τὸν δ' ἐν φοναῖς καλῶς πεσόντ'—
[448] ἀλλοτρίας διὰ γυναῖ||κός·
[449] τάδε σῦγά τις βαύ||ζει,
[450] φθονερὸν δ' ὑπ' ἄλγος ἔρ||πει
[451] προδίκοις Ἀτρείδαις.
[452] οἱ δ' αύτοῦ περὶ τεῖχος
[453] Θήκας Ἰλιάδος γᾶς
[454] εὔμορφοι κατέχουσιν· ἔχ||θρὰ
[455] δ' ἔχοντας ἔκρυψεν.

Antistrophe 3

- [456] [Χορός]: βαρεῖα δ' ἀστῶν φάτις ξὺν κότῳ·
[457] δημοκράντου δ' ἀρᾶς τίνει χρέος.
[458] μένει δ' ἀκοῦσαι τί μου
[460] μέριμνα νυκτηρεφές.
[461] τῶν πολυκτόνων γὰρ οὐκ
[462] ἄσκοποι θεοί. κελαῖ|ναὶ
[463] δ' Ἐρινύες χρόνω
[464] τυχηρὸν ὅντ' ἄνευ δίκας
[465] παλιντυχεῖ τριβῆ βίου
[466] τιθεῖσ' ἀμαυρόν, ἐν δ' ἀ||στοῖς
[467] τελέθοντος οὔτις ἀλ||κά·
[468] τὸ δ' ὑπερκόπως κλύειν
[469] εὖ βαρύ· βάλλεται γὰρ ὅσ||σοις
[470] Διόθεν κάρανα.
[471] κρίνω δ' ἄφθονον ὅλβον·
[472] μήτ' εἴην πτολιπόρθης
[473] μήτ' οὖν αὐτὸς ἀλοὺς ὑπ' ἀλ||λων
[474] βίον κατίδοιμι.

Epode

- [475] [Χορός]: πυρὸς δ' ὑπ' εὐαγγέλου
[476] πόλιν διήκει θοὰ
[477] βάξις· εἰ δ' ἔτήτυμος,
[478] τίς οἶδεν, ἢ τι θεῖόν ἐστί πῃ ψύθος. —
[479] τίς ὕδε παιδνὸς ἢ φρενῶν κεκομμένος,
[480] φλογὸς παραγγέλμασιν
[481] νέοις πυρωθέντα καρδίαν ἔπειτ'
[482] ἀλλαγῆ λόγου καμεῖν; —
[483] ἐν γυναικὸς αἰχμῇ πρέπει
[484] πρὸ τοῦ φανέντος χάριν ξυναινέσαι. —
[485] πιθανὸς ἄγαν ὁ θῆλυς ὅρος ἐπινέμεται
[486] ταχύπορος· ἀλλὰ ταχύμορον
[487] γυναικογήρυτον ὅλλυται κλέος. —

Episode

- [488] [Χορός]: τάχ' εἰσόμεσθα λαμπάδων φαεσφόρων
[489] φυρκτωριῶν τε καὶ πυρὸς παραλλαγάς,
[490] εἴτ' οὖν ἀληθεῖς εἴτ' ὄνειράτων δίκην
[491] τερπνὸν τόδ' ἐλθόν φῶς ἐφήλωσεν φρένας.
[492] κήρυκ' ἀπ' ἀκτῆς τόνδ' ὄρῶ κατάσκιον
[493] κλάδοις ἐλαίας· μαρτυρεῖ δέ μοι κάσις
[494] πηλοῦ ξύνουρος διψία κόνις τάδε,
[495] ὡς οὕτ' ἄναυδος οὔτε σοι δαίων φλόγα
[496] ὕλης ὄρείας σημανεῖ καπνῷ πυρός,
[497] ἀλλ' ἢ τὸ χαίρειν μᾶλλον ἐκβάξει λέγων—
[498] τὸν ἀντίον δὲ τοῖσδ' ἀποστέργω λόγον·
[499] εὖ γὰρ πρὸς εὖ φανεῖσι προσθήκη πέλοι. —
[500] δστις τάδ' ἄλλως τῇδ' ἐπεύχεται πόλει,
[501] αὐτὸς φρενῶν καρποῖτο τὴν ἀμαρτίαν.
[502]

[503] [Κῆρυξ]: Ιὼ πατρῶον οῦδας Ἀργείας χθονός,
[504] δεκάτου σε φέγγει τῷδ' ἀφικόμην ἔτους,
[505] πολλῶν ὥαγεισῶν ἐλπίδων μιᾶς τυχών.
[506] οὐ γάρ ποτ' ηὔχουν τῇδ' ἐν Ἀργείᾳ χθονὶ¹
[507] θανῶν μεθέξειν φιλτάτου τάφου μέρος.
[508] νῦν χαῖρε μὲν χθών, χαῖρε δ' ἡλίου φάος,
[509] ὑπατός τε χώρας Ζεύς, ὁ Πύθιός τ' ἄναξ,
[510] τόξοις ἴάπτων μηκέτ' εἰς ἡμᾶς βέλη·
[511] ἄλις παρὰ Σκάμανδρον ἵσθ' ἀνάρσιος·
[512] νῦν δ' αὗτε σωτὴρ ἶσθι καὶ παιώνιος,
[513] ἄναξ Ἀπολλον. τούς τ' ἀγωνίους θεοὺς
[514] πάντας προσαυδῶ, τόν τ' ἐμὸν τιμάορον
[515] Ἐρμῆν, φίλον κήρυκα, κηρύκων σέβας,
[516] ἡρως τε τοὺς πέμψαντας, εύμενεῖς πάλιν
[517] στρατὸν δέχεσθαι τὸν λελειμμένον δορός.
[518] Ιὼ μέλαθρα βασιλέων, φίλαι στέγαι,
[519] σεμνοί τε θᾶκοι, δαίμονές τ' ἀντήλιοι,
[520] εἴ που πάλαι, φαιδροῖσι τοισίδ' ὅμμασι
[521] δέξασθε κόσμῳ βασιλέα πολλῷ χρόνῳ.
[522] ἥκει γὰρ ὑμῖν φῶς ἐν εὐφρόνῃ φέρων
[523] καὶ τοῖσδ' ἄπασι κοινὸν Ἀγαμέμνων ἄναξ.
[524] ἀλλ' εὖ νιν ἀσπάσασθε, καὶ γὰρ οὖν πρέπει
[525] Τροίαν κατασκάψαντα τοῦ δικηφόρου
[526] Διὸς μακέλλη, τῇ κατείργασται πέδον.
[527] βωμὸί δ' ἄιστοι καὶ θεῶν ἰδρύματα,
[528] καὶ σπέρμα πάσης ἔξαπόλλυται χθονός.
[529] τοιόνδε Τροία περιβαλῶν ζευκτήριον
[530] ἄναξ Ατρείδης πρέσβυς εύδαιμων ἀνήρ
[531] ἥκει, τίεσθαι δ' ἀξιώτατος βροτῶν
[532] τῶν νῦν· Πάρις γὰρ οὕτε συντελής πόλις
[533] ἔξεύχεται τὸ δράμα τοῦ πάθους πλέον.
[534] ὁφλῶν γὰρ ἀρπαγῆς τε καὶ κλοπῆς δίκην
[535] τοῦ ῥυσίου θ' ἡμαρτε καὶ πανώλεθρον
[536] αὐτόχθονον πατρῶον ἔθρισεν δόμον.
[537] διπλᾶ δ' ἔτεισαν Πριαμίδαι θάμάρτια.
[538] [Χορός]: κῆρυξ Ἀχαιῶν χαῖρε τῶν ἀπὸ στρατοῦ.
[539] [Κῆρυξ]: χαίρω γε· τεθνάναι δ' οὐκέτ' ἀντερῶ θεοῖς.
[540] [Χορός]: ἔρως πατρώας τῇσδε γῆς σ' ἐγύμνασεν;
[541] [Κῆρυξ]: ὥστ' ἐνδακρύειν γ' ὅμμασιν χαρᾶς ὕπο.
[542] [Χορός]: τερπνῆς ἄρ' ἦτε τῇσδ' ἐπήβολοι νόσου.
[543] [Κῆρυξ]: πῶς δῆ; διδαχθεὶς τοῦδε δεσπόσω λόγου.
[544] [Χορός]: τῶν ἀντερώντων ἴμέρω πεπληγμένοι.
[545] [Κῆρυξ]: ποθεῖν ποθοῦντα τήνδε γῆν στρατὸν λέγεις;
[546] [Χορός]: ὡς πόλλα ἀμαυρᾶς ἐκ φρενός μ' ἀναστένειν
[547] [Κῆρυξ]: πόθεν τὸ δύσφορον τοῦτ' ἐπῆν θυμῷ στύγος;
[548] [Χορός]: πάλαι τὸ σιγᾶν φάρμακον βλάβης ἔχω.
[549] [Κῆρυξ]: καὶ πῶς; ἀπόντων κοιράνων ἔτρεις τινάς;
[550] [Χορός]: ὡς νῦν, τὸ σὸν δῆ, καὶ θανεῖν πολλὴ χάρις.
[551] [Κῆρυξ]: εὖ γὰρ πέπρακται. ταῦτα δ' ἐν πολλῷ χρόνῳ
[552] τὰ μέν τις ἀν λέξειν εὐπετῶς ἔχειν,
[553] τὰ δ' αὗτε κάπιμομφα. τίς δὲ πλὴν θεῶν
[554] ἄπαντ' ἀπήμων τὸν δι' αἰώνος χρόνον;

[555] μόχθους γὰρ εὶ λέγοιμι καὶ δυσαυλίας,
[556] σπαρνὰς παρήξεις καὶ κακοστρώτους, τί δ' οὐ
[557] στένοντες, οὐ λαχόντες ἥματος μέρος;
[558] τὰ δ' αὔτε χέρσως καὶ προσῆν πλέον στύγος·
[559] εύναὶ γὰρ ἥσαν δηῶν πρὸς τείχεσιν·
[560] ἐξ οὐρανοῦ δὲ κάποδε γῆς λειμώνιαι
[561] δρόσοι κατεψάκαζον, ἔμπεδον σίνος
[562] ἐσθημάτων, τιθέντες ἔνθηρον τρίχα.
[563] χειμῶνα δ' εὶ λέγοι τις οἰωνοκτόνον,
[564] οἶν παρεῖχ' ἄφερτον Ἰδαία χιών,
[565] ἡ θάλπος, εὔτε πόντος ἐν μεσημβριναῖς
[566] κοίταις ἀκύμων νηνέμοις εὔδοι πεσῶν
[567] τί ταῦτα πενθεῖν δεῖ; παροίχεται πόνος·
[568] παροίχεται δέ, τοῖσι μὲν τεθνηκόσιν
[569] τὸ μῆποτ' αὔθις μηδ' ἀναστῆναι μέλειν.
[570] τί τοὺς ἀναλωθέντας ἐν ψήφῳ λέγειν,
[571] τὸν ζῶντα δ' ἀλγεῖν χρὴ τύχης παλιγκότου;
[572] καὶ πολλὰ χαίρειν ξυμφορὰς καταξιῶ.
[573] ἡμῖν δὲ τοῖς λοιποῖσιν Ἀργείων στρατοῦ
[574] νικᾶς τὸ κέρδος, πῆμα δ' οὐκ ἀντιρρέπει·
[575] ὃς κομπάσαι τῷδε εἰκὸς ἡλίου φάει
[576] ὑπὲρ θαλάσσης καὶ χθονὸς ποτωμένοις·
[577] Τροίαν ἐλόντες δή ποτ' Ἀργείων στόλος
[578] θεοῖς λάφυρα ταῦτα τοῖς καθ' Ἑλλάδα
[579] δόμοις ἐπασσάλευσαν ἀρχαῖον γάνος.
[580] τοιαῦτα χρὴ κλύοντας εὐλογεῖν πόλιν
[581] καὶ τοὺς στρατηγούς· καὶ χάρις τιμήσεται
[582] Διὸς τόδε ἐκπράξασα. πάντ' ἔχεις λόγον.
[583] [Χορός]: νικώμενος λόγοισιν οὐκ ἀναίνομαι·
[584] ἀεὶ γὰρ ἥβῃ τοῖς γέρουσιν εὖ μαθεῖν.
[585] δόμοις δὲ ταῦτα καὶ Κλυταιμήστρα μέλειν
[586] εἰκὸς μάλιστα, σὺν δὲ πλουτίζειν ἐμέ.
[587] [Κλυταιμήστρα]: ἀνωλόλυξα μὲν πάλαι χαρᾶς ὅποι,
[588] δτ' ἥλθ' ὁ πρῶτος νύχιος ἄγγελος πυρός,
[589] φράζων ἄλωσιν Ἰλίου τ' ἀνάστασιν.
[590] καὶ τίς μ' ἐνίπτων εἴπε, φρυκτωρῶν δία
[591] πεισθεῖσα Τροίαν νῦν πεπορθῆσθαι δοκεῖς;
[592] ἢ κάρτα πρὸς γυναικὸς αἴρεσθαι κέαρ.
[593] λόγοις τοιούτοις πλαγκτὸς οὖσ' ἔφαινόμην.
[594] δόμως δ' ἔθυον, καὶ γυναικείω νόμῳ
[595] ὀλολυγμὸν ἄλλος ἄλλοθεν κατὰ πτόλιν
[596] ἔλασκον εὐφημοῦντες ἐν θεῶν ἔδραις
[597] θυηφάγον κοιμῶντες εὐώδη φλόγα.
[598] καὶ νῦν τὰ μάσσω μὲν τί δεῖ σέ μοι λέγειν;
[599] ἀνακτος αὐτοῦ πάντα πεύσομαι λόγον.
[600] δπως δ' ἄριστα τὸν ἐμὸν αἰδοῖον πόσιν
[601] σπεύσω πάλιν μολόντα δέξασθαι· — τί γὰρ
[602] γυναικὶ τούτου φέγγος ἥδιον δρακεῖν,
[603] ἀπὸ στρατείας ἀνδρὶ σώσαντος θεοῦ
[604] πύλας ἀνοῖξαι; — ταῦτ' ἀπάγγειλον πόσει·
[605] ἥκειν δπως τάχιστ' ἐράσμιον πόλει·
[606] γυναῖκα πιστὴν δ' ἐν δόμοις εὔροι μολὼν

[607] οἵαν περ ούν ἕλειπε, δωμάτων κύνα
[608] ἐσθλὴν ἔκείνω, πολεμίαν τοῖς δύσφροσιν,
[609] καὶ τἄλλ' ὄμοίαν πάντα, σημαντήριον
[610] οὐδὲν διαφθείρασαν ἐν μῆκει χρόνου.
[611] ούδ' οἶδα τέρψιν ούδ' ἐπίψιγον φάτιν
[612] ἀλλου πρὸς ἀνδρὸς μᾶλλον ἢ χαλκοῦ βαφάς.
[613] [Κῆρυξ]: τοιόσδ' ὁ κόμπος τῆς ἀληθείας γέμων
[614] οὐκ αἰσχρὸς ὡς γυναικὶ γενναίᾳ λακεῖν.
[615] [Χορός]: αὕτη μὲν οὔτως εἴπε μανθάνοντί σοι
[616] τοροῖσιν ἐρμηνεῦσιν εὐπρεπῶς λόγον.
[617] σὺ δ' εἰπέ, Κῆρυξ, Μενέλεων δὲ πεύθομαι.
[618] εὶ νόστιμός τε καὶ σεσωσμένος πάλιν
[619] ἥκει σὺν ὑμῖν, τῆσδε γῆς φίλον κράτος.
[620] [Κῆρυξ]: οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι τὰ ψευδῆ καλὰ
[621] ἐξ τὸν πολὺν φίλοισι καρποῦσθαι χρόνον.
[622] [Χορός]: πῶς δῆτ' ἂν εἰπὼν κεδνὰ τάληθῆ τύχοις;
[623] σχισθέντα δ' οὐκ εὔκρυπτα γίγνεται τάδε.
[624] [Κῆρυξ]: ἀνήρ ἄφαντος ἔξ Ἀχαιικοῦ στρατοῦ,
[625] αὐτός τε καὶ τὸ πλοῖον. οὐ ψευδῆ λέγω.
[626] [Χορός]: πότερον ἀναχθεὶς ἐμφανῶς ἔξ Ἰλίου,
[627] ἢ χεῖμα, κοινὸν ἄχθος, ἥρπασε στρατοῦ;
[628] [Κῆρυξ]: ἔκυρσας ὥστε τοξότης ἄκρος σκοποῦ·
[629] μακρὸν δὲ πῆμα συντόμως ἐφημίσω.
[630] [Χορός]: πότερα γάρ αὐτοῦ ζῶντος ἢ τεθνηκότος
[631] φάτις πρὸς ἄλλων ναυτίλων ἐκλήζετο;
[632] [Κῆρυξ]: οὐκ οἶδεν οὐδεὶς ὥστ' ἀπαγγεῖλαι τορῶς,
[633] πλὴν τοῦ τρέφοντος Ἡλίου χθονὸς φύσιν.
[634] [Χορός]: πῶς γὰρ λέγεις χειμῶνα ναυτικῷ στρατῷ
[635] ἐλθεῖν τελευτῆσσαί τε δαιμόνων κότω;
[636] [Κῆρυξ]: εὔφημον ἥμαρ οὐ πρέπει κακαγγέλω
[637] γλώσσῃ μιαίνειν· χωρὶς ἢ τιμὴ θεῶν.
[638] δταν δ' ἀπευκτὰ πήματ' ἄγγελος πόλει
[639] στυγνῷ προσώπῳ πτωσίμου στρατοῦ φέρῃ,
[640] πόλει μὲν ἔλκος ἐν τὸ δήμιον τυχεῖν,
[641] πολλοῦς δὲ πολλῶν ἔξαγισθέντας δόμων
[642] ἄνδρας διπλῇ μάστιγι, τὴν Ἀρης φιλεῖ,
[643] δίλογχον ἄτην, φοινίαν ξυνωρίδα·
[644] τοιῶνδε μέντοι πημάτων σεσαγμένον
[645] πρέπει λέγειν παιάνα τόνδ' Ἐρινύων.
[646] σωτηρίων δὲ πραγμάτων εὐάγγελον
[647] ἥκοντα πρὸς χαίρουσαν εὔεστοῖ πόλιν,
[648] πῶς κεδνὰ τοῖς κακοῖσι συμμείξω, λέγων
[649] χειμῶν' Ἀχαιοῖς οὐκ ἀμήντον θεῶν;
[650] ξυνώμοσαν γάρ, ὅντες ἔχθιστοι τὸ πρίν,
[651] πῦρ καὶ θάλασσα, καὶ τὰ πίστ' ἔδειξάτην
[652] φθείροντε τὸν δύστηνον Ἀργείων στρατόν.
[653] ἐν νυκτὶ δυσκύμαντα δ' ὠρώρει κακά.
[654] ναῦς γὰρ πρὸς ἄλλήλαισι Θρήκιαι πνοαὶ
[655] ἥρεικον· αἱ δὲ κεροτυπούμεναι βίᾳ
[656] χειμῶνι τυφῶ σὺν ζάλῃ τ' ὄμβροκτύπῳ
[657] ὥχοντ' ἄφαντοι ποιμένος κακοῦ στρόβῳ.
[658] ἐπεὶ δ' ἀνῆλθε λαμπρὸν ἡλίου φάος,

[659] όρωμεν ἀνθοῦν πέλαγος Αίγαῖον νεκροῖς
[660] ἀνδρῶν Ἀχαιῶν ναυτικοῖς τ' ἐρειπίοις.
[661] ἡμᾶς γε μὲν δὴ ναῦν τ' ἀκήρατον σκάφος
[662] ἥτοι τις ἔξεκλεψεν ἢ 'ξητήσατο
[663] θεός τις, οὐκ ἄνθρωπος, οἴακος θιγών.
[664] τύχη δὲ σωτὴρ ναῦν θέλουσ' ἐφέζετο,
[665] ὃς μῆτ' ἐν ὅρμῳ κύματος ζάλην ἔχειν
[666] μῆτ' ἔξοκεῖλαι πρὸς κραταίλεων χθόνα.
[667] ἔπειτα δ' Ἀιδην πόντιον πεφευγότες,
[668] λευκὸν κατ' ἥμαρ, οὐ πεποιθότες τύχῃ,
[669] ἐβουκολοῦμεν φροντίσιν νέον πάθος,
[670] στρατοῦ καμόντος καὶ κακῶς σπιδουμένου.
[671] καὶ νῦν ἐκείνων εἴ τίς ἐστιν ἐμπνέων,
[672] λέγουσιν ἡμᾶς ὃς ὀλωλότας, τί μῆ;
[673] ἡμεῖς τ' ἐκείνους ταῦτ' ἔχειν δοξάζομεν.
[674] γένοιτο δ' ὃς ἄριστα. Μενέλεων γὰρ οὖν
[675] πρῶτόν τε καὶ μάλιστα προσδόκα μολεῖν.
[676] εἰ γοῦν τις ἀκτὶς ἡλίου νιν ἴστορεῖ
[677] καὶ ζῶντα καὶ βλέποντα, μηχαναῖς Διός,
[678] οὕπω θέλοντος ἔξαναλῶσαι γένος,
[679] ἐλπίς τις αὐτὸν πρὸς δόμους ἤξειν πάλιν.
[680] τοσαῦτ' ἀκούσας ζήσθι τάληθῇ κλύων.

Chor

Strophe 1

[681] [Χορός]: τίς ποτ' ὠνόμαζεν ὕδ'
[682] ές τὸ πᾶν ἐτητύμως—
[683] μή τις ὄντιν' οὐχ ὄρωμεν προνοί||αισι
[684] τοῦ πεπρωμένου
[685] γλῶσσαν ἐν τύχᾳ νέμων; —
[686] τὰν δορίγαμβρον ἀμφινει||κῆ
[687] θ' Ἐλέναν; ἐπεὶ πρεπόντως
[688] έλένας, ἔλανδρος, ἔλέ||πτολις,
[689] έκ τῶν ἀβροτίμων
[690] προκαλυμμάτων ἔπλευσε
[691] ζεφύρου γίγαντος αὔρα,
[692] πολύανδροί τε φεράσπιδες κυναγοὶ
[693] κατ' ἵχνος πλατᾶν ἄφαντον
[694] κελσάντων Σιμόεντος ἀ||κτὰς
[695] ἐπ' ἀεξιφύλλους
[696] δι' ἔριν αἰματόεσσαν.

Antistrophe 1

[699] [Χορός]: Ιλίῳ δὲ κῆδος ὄρθ||ώνυμον
[700] τελεσσίφρων
[701] μῆνις ἥλασεν, τραπέζας ἀτί||μωσιν
[702] ύστέρῳ χρόνῳ
[703] καὶ ξυνεστίου Διὸς
[704] πρασσομένα τὸ νυμφότι||μον
[706] μέλος ἐκφάτως τίοντας,

[707] ὑμέναιον, δ/cs τότ' ἐπέρ||ρεπεν
[708] γαμβροῖσιν ἀείδειν·
[709] μεταμανθάνουσα δ' ὅμνον
[710] Πριάμου πόλις γεραιὰ
[711] πολύθρηνον μέγα που στένει κικλήσκου||σα
[712] Πάριν τὸν αἰνόλεκτρον,
[713] παμπορθῆ πολύθρηνον
[714] αἰῶνα διαὶ πολιτᾶν
[715] μέλεον αἴμ' ἀνατλᾶσσα.

Strophe 2

[716] [Χορός]: ἔθρεψεν δὲ λέοντος Ἰ||νιν
[717] δόμοις ἀγάλακτον οῦ||τως
[718] ἀνὴρ φιλόμαστον,
[720] ἐν βιότου προτελείοις
[721] ἄμερον, εὐφιλόπαιδα
[722] καὶ γεραροῖς ἐπίχαρτον.
[723] πολέα δ' ἔσχ' ἐν ἀγκάλαις
[724] νεοτρόφου τέκνου δίκαν,
[725] φαιδρωπὸς ποτὶ χεῖρα σαύ||νων
[726] τε γαστρὸς ἀνάγκαις.

Antistrophe 2

[727] [Χορός]: χρονισθεὶς δ' ἀπέδειξεν ἥ||θος
[728] τὸ πρὸς τοκέων· χάριν
[729] γὰρ τροφεῦσιν ἀμείβων
[730] μηλοφόνοισιν ἐν ἄταις
[731] δαῖτ' ἀκέλευστος ἔτευξεν·
[732] αἴματι δ' οἶκος ἐφύρθη,
[733] ἄμαχον ἄλγος οἰκέταις
[734] μέγα σύνος πολυκτόνον.
[735] ἐκ θεοῦ δ' Ἱερεύς τις ἄ||τας
[736] δόμοις προσεθρέφθη.

Strophe 3

[737] [Χορός]: πάραυτα δ' ἔλθεῖν ἐς Ἰλίου πόλιν
[738] λέγοιμ' ἂν φρόνημα μὲν
[739] νηνέμου γαλάνας,
[740] ἀκασκαῖον δ' ἄγαλμα πλούτου,
[741] μαλθακὸν ὄμμάτων βέλος,
[742] δηξίθυμον ἔρωτος ἄνθος.
[743] παρακλίνασ' ἐπέκρανεν
[745] δὲ γάμου πικρὰς τελευτάς,
[746] δύσεδρος καὶ δυσόμιλος
[747] συμένα Πριαμίδαισιν,
[748] πομπῇ Διὸς ξενίου,
[749] νυμφόκλαυτος Ἐρινύς.

Antistrophe 3

- [750] [Χορός]: παλαίφατος δ' ἐν βροτοῖς γέρων λόγος
[751] τέτυκται, μέγαν τελε॥σθέντα
[752] φωτὸς ὅλβον
[753] τεκνοῦσθαι μηδ' ἄπαιδα θνήσκειν,
[755] ἐκ δ' ἀγαθᾶς τύχας γένει
[756] βλαστάνειν ἀκόρεστον οἰζύν.
[757] δίχα δ' ἄλλων μονόφρων εἰ॥μί·
[758] τὸ δυσσεβὲς γὰρ ἔργον
[759] μετὰ μὲν πλείονα τίκτει,
[760] σφετέρα δ' εἰκότα γέννα.
[761] οἴκων δ' ἄρ' εὔθυδίκων
[762] καλλίπαις πότμος αἰεί.

Strophe 4

- [763] [Χορός]: φιλεῖ δὲ τίκτειν "Υβρις
[764] μὲν παλαιὰ νεά॥ζουσαν
[765] ἐν κακοῖς βροτῶν
[766] Ὕβριν τότ' ἢ τόθ', ὅτε τὸ κύρ॥ιον
[767] μόλη φάος τόκου,
[768] δαίμονά τε τὰν ἄμαχον ἀπόλεμ॥ον,
[769] ἀνίερον Θράσος, μελαί॥νας
[770] μελάθροισιν Ἀτας,
[771] εἰδομένας τοκεῦσιν.

Antistrophe 4

- [772] [Χορός]: Δίκα δὲ λάμπει μὲν ἐν
[773] δυσκάπνοις δώμασιν,
[775] τὸν δ' ἐναίσιμον τίει βίον.
[776] τὰ χρυσόπαστα δ' ἔδεθλα σὺν
[777] πίνω χερῶν παλιντρόποις
[778] ὅμμασι λιποῦσ', ὅσια προσέμολ॥ε,
[779] δύναμιν οὐ σέβουσα πλούτου
[780] παράσημον αἴνω·
[781] πᾶν δ' ἐπὶ τέρμα νωμᾶ.

Episode

Anapäste

- [782] [Χορός]: ἄγε δῆ, βασιλεῦ, Τροίας πτολίπορθ',
[783] Ἀτρέως γένεθλον,
[785] πῶς σε προσείπω; πῶς σε σεβίζω
[786] μήθ' ὑπεράρας μήθ' ὑποκάμψας
[787] καιρὸν χάριτος;
[788] πολλοὶ δὲ βροτῶν τὸ δοκεῖν εῖναι
[789] προτίουσι δίκην παραβάντες.
[790] τῷ δυσπραγοῦντι δ' ἐπιστενάχειν
[791] πᾶς τις ἔτοιμος· δῆγμα δὲ λύπης
[792] οὐδὲν ἐφ' ἥπαρ προσικνεῖται·

[793] καὶ ξυγχαίρουσιν ὁμοιοπρεπεῖς
[794] ἀγέλαστα πρόσωπα βιαζόμενοι.
[795] δῖστις δ' ἀγαθὸς προβατογνώμων,
[796] οὐκ ἔστι λαθεῖν ὅμματα φωτός,
[797] τὰ δοκοῦντ' εὔφρονος ἐκ διανοίας
[798] ὑδαρεῖ σαίνειν φιλότητι.
[799] σὺ δέ μοι τότε μὲν στέλλων στρατιὰν
[800] Ἐλένης ἔνεκ', οὐ γάρ σ' ἐπικεύσω,
[801] κάρτ' ἀπομούσως ἥσθα γεγραμμένος,
[802] οὐδ' εὖ πραπίδων οἴακα νέμων
[803] θράσος ἐκ θυσιῶν
[804] ἀνδράσι θνήσκουσι κομίζων.
[805] νῦν δ' οὐκ ἀπ' ἄκρας φρενὸς οὐδ' ἀφίλως
[806] [Χορός:] [[Zeile Lost]]
[807] εὔφρων πόνος εὖ τελέσασιν.
[808] γνώση δὲ χρόνῳ διαπευθόμενος
[809] τόν τε δικαίως καὶ τὸν ἀκαίρως πόλιν οἰκουροῦντα πολιτῶν.
[810] [Ἀγαμέμνων]: πρῶτον μὲν Ἀργος καὶ θεοὺς ἔγχωρίους
[811] δίκη προσειπεῖν, τοὺς ἐμοὶ μεταιτίους
[812] νόστου δικαίων θ' ὃν ἐπραξάμην πόλιν
[813] Πριάμου· δίκας γὰρ οὐκ ἀπὸ γλώσσης θεοὶ¹
[814] κλύοντες ἀνδροθνῆτας Ἱλίου φθορὰς
[815] ἐς αἰματηρὸν τεῦχος οὐ διχορρόπως
[816] ψύφους ἔθεντο· τῷ δ' ἐναντίῳ κύτει
[817] ἐλπὶς προσήιει χειρὸς οὐ πληρουμένῳ.
[818] καπνῷ δ' ἀλοῦσα νῦν ἔτ' εὔσημος πόλις.
[819] ἄτης θύελλαι ζῶσι· συνθνήσκουσα δὲ
[820] σποδὸς προπέμπει πίονας πλούτου πνοάς.
[821] τούτων θεοῖσι χρὴ πολύμνηστον χάριν
[822] τίνειν, ἐπείπερ καὶ πάγας ὑπερκότους
[823] ἐφραξάμεσθα καὶ γυναικὸς οὕνεκα
[824] πόλιν διημάθυνεν Ἀργεῖον δάκος,
[825] ἵππου νεοσσός, ἀσπιδηφόρος λεώς,
[826] πήδημ' ὁρούσας ἀμφὶ Πλειάδων δύσιν·
[827] ὑπερθορῶν δὲ πύργον ὡμηστὴς λέων
[828] ἄδην ἔλειξεν αἴματος τυραννικοῦ.
[829] θεοῖς μὲν ἔξετεινα φροίμιον τόδε·
[830] τὰ δ' ἐς τὸ σὸν φρόνημα, μέμνημαι κλύων,
[831] καὶ φημὶ ταύτα καὶ συνήγορόν μ' ἔχεις.
[832] παύροις γὰρ ἀνδρῶν ἔστι συγγενὲς τόδε,
[833] φίλον τὸν εύτυχοῦντ' ἄνευ φθόνου σέβειν.
[834] δύσφρων γὰρ ἱὸς καρδίαν προσήμενος
[835] ἄχθος διπλοίζει τῷ πεπαμένῳ νόσον,
[836] [Ἀγαμέμνων]: τοῖς τ' αὐτὸς αὐτοῦ πήμασιν βαρύνεται
[837] [Ἀγαμέμνων]: καὶ τὸν θυραῖον ὅλβον εἰσορῶν στένει.
[838] εἰδὼς λέγοιμ' ἄν, εὖ γὰρ ἔξεπίσταμαι
[839] ὁμιλίας κάτοπτρον, εἴδωλον σκιᾶς
[840] δοκοῦντας εἶναι κάρτα πρευμενεῖς ἐμοί.
[841] μόνος δ' Ὁδυσσεύς, διπερ οὐχ ἐκῶν ἔπλει,
[842] ζευχθεὶς ἔτοιμος ἦν ἐμοὶ σειραφόρος·
[843] εἴτ' οὖν θανόντος εἴτε καὶ ζῶντος πέρι λέγω.
[844] τὰ δ' ἄλλα πρὸς πόλιν τε καὶ θεοὺς

[845] κοινοὺς ἀγῶνας θέντες ἐν πανηγύρει
[846] βουλευσόμεσθα. καὶ τὸ μὲν καλῶς ἔχον
[847] ὅπως χρονίζον εῦ μενεῖ βουλευτέον·
[848] ὅτῳ δὲ καὶ δεῖ φαρμάκων παιωνίων,
[849] ἥτοι κέαντες ἢ τεμόντες εύφρονως
[850] πειρασόμεσθα πῆμ' ἀποστρέψαι νόσου.
[851] νῦν δ' ἐς μέλαθρα καὶ δόμους ἐφεστίους
[852] ἐλθὼν θεοῖσι πρῶτα δεξιώσομαι,
[853] οἵπερ πρόσω πέμψαντες ἡγαγον πάλιν.
[854] νίκη δ' ἐπείπερ ἔσπετ', ἐμπέδως μένοι.
[855] [Κλυταιμήστρα]: ἄνδρες πολῖται, πρέσβοις Ἀργείων τόδε,
[856] οὐκ αἰσχυνοῦμαι τοὺς φιλάνορας τρόπους
[857] λέξαι πρὸς ὑμᾶς· ἐν χρόνῳ δ' ἀποφθίνει
[858] τὸ τάρβος ἀνθρώποισιν. οὐκ ἄλλων πάρα
[859] μαθοῦσ', ἔμαυτῆς δύσφορον λέξω βίον
[860] τοσόνδ' ὅσον περ οὗτος ἦν ὑπ' Ἰλίῳ.
[861] τὸ μὲν γυναῖκα πρῶτον ἄρσενος δίχα
[862] ἴσθαι δόμοις ἔρημον ἔκπαγλον κακόν,
[863] πολλὰς κλύουσαν κληδόνας παλιγκότους·
[864] καὶ τὸν μὲν ἡκειν, τὸν δ' ἐπεσφέρειν κακοῦ
[865] κάκιον ἄλλο πῆμα, λάσκοντας δόμοις.
[866] καὶ τραυμάτων μὲν εἰ τόσων ἐτύγχανεν
[867] ἀνὴρ ὅδ', ὡς πρὸς οἴκον ὠχετεύετο
[868] φάτις, τέτρηται δικτύου πλέον λέγειν.
[869] εὶ δ' ἦν τεθνηκώς, ὡς ἐπλήθυον λόγοι,
[870] τρισώματός τὰν Γηρυών ὁ δεύτερος
[871] πολλὴν ἄνωθεν, τὴν κάτω γὰρ οὐ λέγω,
[872] χθονὸς τρίμοιρον χλαῖναν ἔξηνχει λαβεῖν,
[873] ἅπαξ ἔκάστω κατθανών μορφώματι.
[874] τοιῶνδ' ἔκατι κληδόνων παλιγκότων
[875] πολλὰς ἄνωθεν ἀρτάνας ἐμῆς δέρης
[876] ἔλυσαν ἄλλοι πρὸς βίαν λελημένης.
[877] ἐκ τῶνδέ τοι παῖς ἐνθάδ' οὐ παραστατεῖ,
[878] ἔμῶν τε καὶ σῶν κύριος πιστωμάτων,
[879] ὡς χρῆν, Ὁρέστης· μηδὲ θαυμάσῃς τόδε.
[880] τρέφει γὰρ αὐτὸν εὔμενὴς δορύξενος
[881] Στρόφιος ὁ Φωκεύς, ἀμφίλεκτα πήματα
[882] ἐμοὶ προφωνῶν, τόν θ' ὑπ' Ἰλίῳ σέθεν
[883] κίνδυνον, εἴ τε δημόθρους ἀναρχία
[884] βουλὴν καταρρίψειν, ὕστε σύγγονον
[885] βροτοῖσι τὸν πεσόντα λακτίσαι πλέον.
[886] τοιάδε μέντοι σκῆψις οὐ δόλον φέρει.
[887] ἔμοιγε μὲν δὴ κλαυμάτων ἐπίσσυτοι
[888] πηγαὶ κατεσβήκασιν, οὐδ' ἔνι σταγῶν.
[889] ἐν ὄψικοίτοις δ' ὅμμασιν βλάβας ἔχω
[890] τὰς ἀμφὶ σοι κλαίουσα λαμπτηρουχίας
[891] ἀτημελήτους αἰέν. ἐν δ' ὄνείρασιν
[892] λεπταῖς ὑπαὶ κώνωπος ἔξηγειρόμην
[893] ύιπαῖσι θωύσσοντος, ἀμφὶ σοι πάθη
[894] ὄρῶσα πλείω τοῦ ξυνεύδοντος χρόνου.
[895] νῦν ταῦτα πάντα τλᾶσ' ἀπενθήτω φρενὶ
[896] λέγοιμ' ἂν ἄνδρα τόνδε τῶν σταθμῶν κύνα,

- [897] σωτήρα ναδς πρότονον, ύψηλῆς στέγης
[898] στῦλον ποδήρη, μονογενὲς τέκνον πατρί,
[899] καὶ γῆν φανεῖσαν ναυτίλοις παρ' ἐλπίδα,
[900] κάλλιστον ἡμαρ εἰσιδεῖν ἐκ χείματος,
[901] δόδοιπόρω διψῶντι πηγαῖον ρέος·
[902] τερπνὸν δὲ τάναγκαῖον ἐκφυγεῖν ἄπαν.
[903] τοιοῖσδε τοί νιν ἀξιῶ προσφθέγμασιν.
[904] φθόνος δ' ἀπέστω· πολλὰ γὰρ τὰ πρὸν κακὰ
[905] ἡνειχόμεσθα. νῦν δέ μοι, φίλον κάρα,
[906] ἔκβαιν' ἀπήνης τῆσδε, μὴ χαμαὶ τιθεὶς
[907] τὸν σὸν πόδ', ὕναξ, Ἰλίου πορθήτορα.
[908] δμωαί, τί μέλλεθ', αἷς ἐπέσταλται τέλος
[909] πέδον κελεύθου στρωννύαι πετάσμασιν;
[910] εὐθὺς γενέσθω πορφυρόστρωτος πόρος
[911] ἐς δῶμ' ἀελπτον ὡς ἀν ἥγηται δίκη.
[912] τὰ δ' ἄλλα φροντὶς ούχ ὑπνῷ νικωμένη
[913] θήσει δικαίως σὸν θεοῖς είμαρμένα.
- [914] [Ἀγαμέμνων]: Λήδας γένεθλον, δωμάτων ἔμῶν φύλαξ,
[915] ἀπουσίᾳ μὲν εἴπας εἰκότως ἐμῇ·
[916] μακρὰν γὰρ ἔξετεινας· ἀλλ' ἐναισίμως
[917] αἰνεῖν, παρ' ἄλλων χρὴ τόδ' ἔρχεσθαι γέρας·
[918] καὶ τἄλλα μὴ γυναικὸς ἐν τρόποις ἐμὲ
[919] ἄβρυνε, μηδὲ βαρβάρου φωτὸς δίκην
[920] χαμαιπετὲς βόαμα προσχάνης ἐμοί,
[921] μηδ' εἴμασι στρώσασ' ἐπίφθονον πόρον
[922] τίθει· θεούς τοι τοῖσδε τιμαλφεῖν χρεών.
[923] ἐν ποικίλοις δὲ θυητὸν δητα κάλλεσιν
[924] βαίνειν ἐμοὶ μὲν οὐδαμῶς ἄνευ φόβου.
[925] λέγω κατ' ἄνδρα, μὴ θεόν, σέβειν ἐμέ.
[926] χωρὶς ποδοψήστρων τε καὶ τῶν ποικίλων
[927] κληδῶν ἀυτεῖ· καὶ τὸ μὴ κακῶς φρονεῖν
[928] θεοῦ μέγιστον δῶρον. ὀλβίσαι δὲ χρὴ
[929] βίον τελευτήσαντ' ἐν εὔεστοι φίλῃ.
[930] εὶ πάντα δ' ὡς πράσσοιμ' ἄν, εὐθαρσὴς ἐγώ.
- [931] [Κλυταιμήστρα]: καὶ μὴν τόδ' εἰπὲ μὴ παρὰ γνώμην ἐμοί.
[932] [Ἀγαμέμνων]: γνώμην μὲν ἵσθι μὴ διαφθεροῦντ' ἐμέ.
[933] [Κλυταιμήστρα]: ηὕξω θεοῖς δείσας ἀν ὕδ' ἔρδειν τάδε.
[934] [Ἀγαμέμνων]: εἴπερ τις, εἰδὼς γ' εὖ τόδ' ἔξειπον τέλος.
[935] [Κλυταιμήστρα]: τί δ' ἀν δοκεῖ σοι Πρίαμος, εὶ τάδ' ἤνυσεν;
[936] [Ἀγαμέμνων]: ἐν ποικίλοις ἀν κάρτα μοι βῆναι δοκεῖ.
[937] [Κλυταιμήστρα]: μὴ νυν τὸν ἀνθρώπειον αἰδεσθῆς ψόγον.
[938] [Ἀγαμέμνων]: φήμη γε μέντοι δημόθους μέγα σθένει.
[939] [Κλυταιμήστρα]: ὁ δ' ἀφθόνητός γ' οὐκ ἐπίζηλος πέλει.
[940] [Ἀγαμέμνων]: οὗτοι γυναικός ἔστιν ἴμερειν μάχης.
[941] [Κλυταιμήστρα]: τοῖς δ' ὀλβίοις γε καὶ τὸ νικᾶσθαι πρέπει.
[942] [Ἀγαμέμνων]: ἦ καὶ σὺ νίκην τήνδε δήριος τίεις;
[943] [Κλυταιμήστρα]: πιθοῦ· κράτος μέντοι πάρες γ' ἐκῶν ἐμοί.
[944] [Ἀγαμέμνων]: ἀλλ' εὶ δοκεῖ σοι ταῦθ', ὑπαί τις ἀρβύλας
[945] λύοι τάχος, πρόδουλον ἔμβασιν ποδός.
[946] καὶ τοῖσδε μ' ἐμβαίνονθ' ἀλουργέσιν θεῶν
[947] μὴ τις πρόσωθεν ὅμματος βάλοι φθόνος.
[948] πολλὴ γὰρ αἰδῶς δωματοφθορεῖν ποσὶν

[949] φθείροντα πλοῦτον ἀργυρωνήτους θ' ὑφάς.
[950] τούτων μὲν οὕτω· τὴν ξένην δὲ πρευμενῶς
[951] τήνδ' ἐσκόμιζε· τὸν κρατοῦντα μαλθακῶς
[952] θεὸς πρόσωθεν εὑμενῶς προσδέρκεται.
[953] ἐκῶν γὰρ οὐδεὶς δουλίῳ χρῆται ζυγῷ.
[954] αὗτη δὲ πολλῶν χρημάτων ἔξαίρετον
[955] ἄνθος, στρατοῦ δώρημ', ἐμοὶ ξυνέσπετο.
[956] ἐπεὶ δ' ἀκούειν σοῦ κατέστραμμαι τάδε,
[957] εἴμ' ἐς δόμων μέλαθρα πορφύρας πατῶν.
[958] [Κλυταιμήστρα]: ἔστιν θάλασσα, τίς δέ νιν κατασβέσει;
[959] τρέφουσα πολλῆς πορφύρας ἰσάργυρον
[960] κηκῆδα παγκαίνιστον, εἰμάτων βαφάς.
[961] οἶκος δ' ὑπάρχει τῶνδε σὺν θεοῖς ἄλις
[962] ἔχειν· πένεσθαι δ' οὐκ ἐπίσταται δόμος.
[963] πολλῶν πατησμὸν δ' εἰμάτων ἀν ηὑξάμην,
[964] δόμοισι προυνεχθέντος ἐν χρηστηρίοις,
[965] ψυχῆς κόμιστρα τῆσδε μηχανωμένη.
[966] ῥίζης γὰρ οὖσης φυλλάς ἵκετ' ἐς δόμους,
[967] σκιὰν ὑπερτείνασσα σειρίου κυνός.
[968] καὶ σοῦ μολόντος δωματίτιν ἔστίαν,
[969] θάλπος μὲν ἐν χειμῶνι σημαίνεις μολόν·
[970] ὅταν δὲ τεύχη Ζεὺς ἀπ' ὅμφακος πικρᾶς
[971] οἶνον, τότ' ἥδη ψῦχος ἐν δόμοις πέλει,
[972] ἀνδρὸς τελείου δῶμ' ἐπιστρωφωμένου.
[973] Ζεῦ, Ζεῦ τέλειε, τὰς ἐμὰς εὐχὰς τέλει·
[974] μέλοι δέ τοι σοὶ τῶν περ ἀν μέλλης τελεῖν.

Chor

Strophe 1

[975] [Χορός]: τίπτε μοι τόδ' ἐμπέδως
[976] δεῖμα προστατήριον
[977] καρδίας τερασκόπου ποτάται,
[978] μαντιπολεῖ δ' ἀκέλευστος ἄμισθος ἀοιδά,
[979] οὐδ' ἀποπτύσαι δίκαν
[980] δυσκρίτων ὀνειράτων
[981] θάρσος εὔπειθὲς Ἡζει
[982] φρενὸς φίλον θρόνον;
[983] χρόνος δ' ἐπὶ πρυμνησίων ξυνεμβολαῖς
[984] ψαμμί' ἀκτᾶς παρήμησεν,
[985] εὔθ' ὑπ' Ἰλιον
[986] ὥρτο ναυβάτας στρατός.

Antistrophe 1

[988] [Χορός]: πεύθομαι δ' ἀπ' ὁμμάτων
[989] νόστον, αὐτόμαρτυς ὕν·
[990] τὸν δ' ἄνευ λύρας ὅμως ὑμνῷδεῖ
[991] θρῆνον Ἐρινύος αὐτοδίδακτος ἔσωθεν
[992] θυμός, οὐ τὸ πᾶν ἔχων
[993] ἐλπίδος φίλον θράσος.
[995] σπλάγχνα δ' οὕτοι ματάζει

- [996] πρὸς ἐνδίκοις φρεσὶν
 [997] τελεσφόροις δίναις κυκώμενον κέαρ.
 [998] εὔχομαι δ' ἐξ ἐμᾶς
 [999] ἐλπίδος ψύθη πεσεῖν
 [1000] ἐς τὸ μὴ τελεσφόρον.

Strophe 2

- [1001] [Χορός]: μάλα γέ τοι τὸ μεγάλας ὑγιείας
 [1002] ἀκόρεστον τέρμα· νόσος γάρ
 [1003] γείτων ὁμότοιχος ἐρείδει.
 [1005] καὶ πότμος εὐθυπορῶν
 [1006] [Χορός:] [[Zeile Lost]]
 [1007] ἀνδρὸς ἔπαισεν ἄφαντον ἔρμα.
 [1008] καὶ πρὸ μὲν τι χρημάτων
 [1009] κτησίων ὅκνος βαλῶν
 [1010] σφενδόνας ἀπ' εὐμέτρου,
 [1011] οὐκ ἔδυ πρόπας δόμος
 [1012] πημονᾶς γέμων ἄγαν,
 [1013] οὐδ' ἐπόντισε σκάφος.
 [1014] πολλά τοι δόσις ἐκ Διὸς ἀμφιλα||φῆς
 [1015] τε καὶ ἐξ ἀλόκων ἐπετειᾶν
 [1016] νῆστιν ὥλεσεν νόσον.

Antistrophe 2

- [1017] [Χορός]: τὸ δ' ἐπὶ γᾶν πεσὸν ἄπαξ θανάσιμον
 [1020] πρόπαρ ἀνδρὸς μέλαν αἷμα τίς ἀν
 [1021] πάλιν ἀγκαλέσαιτ' ἔπαιεῖδων;
 [1022] οὐδὲ τὸν ὄρθιοδαῆ
 [1023] τῶν φθιμένων ἀνάγειν
 [1024] Ζεὺς ἀπέπαυσεν ἐπ' εὐλαβείᾳ;
 [1025] εἰ δὲ μὴ τεταγμένα
 [1026] μοῖρα μοῖραν ἐκ θεῶν
 [1027] εἴργε μὴ πλέον φέρειν,
 [1028] προφθάσασα καρδία
 [1029] γλῶσσαν ἀν τάδ' ἐξέχει.
 [1030] νῦν δ' ὑπὸ σκότῳ βρέμει
 [1031] θυμαλγής τε καὶ οὐδὲν ἐπελπομέν||α
 [1032] ποτὲ καίριον ἐκτολυπεύσειν
 [1033] ζωπυρουμένας φρενός.

Episode

- [1035] [Κλυταιμήστρα]: εἴσω κομίζου καὶ σύ, Κασάνδραν λέγω,
 [1036] ἐπεὶ σ' ἔθηκε Ζεὺς ἀμηνίτως δόμοις
 [1037] κοινωνὸν εἶναι χερνίβων, πολλῶν μέτα
 [1038] δούλων σταθεῖσαν κτησίου βωμοῦ πέλας·
 [1039] ἔκβαιν' ἀπήνης τῆσδε, μηδ' ὑπερφρόνει.
 [1040] καὶ παῖδα γάρ τοι φασιν Ἀλκμήνης ποτὲ
 [1041] πραθέντα τλῆναι δουλίας μάζης τυχεῖν.
 [1042] εἰ δ' οὖν ἀνάγκη τῆσδ' ἐπιρρέποι τύχης,
 [1043] ἀρχαιοπλούτων δεσποτῶν πολλὴ χάρις.

- [1044] οἵ δ' οὕποτ' ἐλπίσαντες ἡμησαν καλῶς,
 [1045] ὡμοί τε δούλοις πάντα καὶ παρὰ στάθμην.
 [1046] ἔχεις παρ' ἡμῶν οἴά περ νομίζεται.
- [1047] [Χορός]: σοί τοι λέγουσα παύεται σαφῆ λόγον.
 [1048] ἐντός δ' ἂν οὖσα μορσίμων ἀγρευμάτων
 [1049] πείθοι' ἄν, εἰ πείθοι· ἀπειθοίης δ' ἵσως.
- [1050] [Κλυταιμήστρα]: ἀλλ' εἴπερ ἔστι μὴ χελιδόνος δίκην
 [1051] ἀγνῶτα φωνὴν βάρβαρον κεκτημένη,
 [1052] ἕσω φρενῶν λέγουσα πείθω νιν λόγῳ.
- [1053] [Χορός]: ἔπου. τὰ λῷστα τῶν παρεστώτων λέγει.
 [1054] πιθοῦ λιποῦσα τόνδ' ἀμαξήρη θρόνον.
- [1055] [Κλυταιμήστρα]: οὗτοι θυραί τῇδ' ἐμὸλ σχολὴ πάρα
 [1056] τρίβειν· τὰ μὲν γὰρ ἔστιας μεσομφάλου
 [1057] ἔστηκεν ἥδη μῆλα πρὸς σφαγὰς πάρος,
 [1058] ὡς οὕποτ' ἐλπίσασι τήνδ' ἔξειν χάριν.
 [1059] σὺ δ' εἴ τι δράσεις τῶνδε, μὴ σχολὴν τίθει.
 [1060] εἰ δ' ἀξυνήμων οὖσα μὴ δέχῃ λόγον,
 [1061] σὺ δ' ἀντὶ φωνῆς φράζε καρβάνω χερί.
- [1062] [Χορός]: ἔρμηνέως ἔοικεν ἡ ξένη τοροῦ
 [1063] δεῖσθαι· τρόπος δὲ θηρὸς ὡς νεαιρέτου.
- [1064] [Κλυταιμήστρα]: Ἡ μαίνεται γε καὶ κακῶν κλύει φρενῶν,
 [1065] ἥτις λιποῦσα μὲν πόλιν νεαίρετον
 [1066] ἥκει, χαλινὸν δ' οὐκ ἐπίσταται φέρειν,
 [1067] πρὶν αίματηρὸν ἔξαφρίζεσθαι μένος.
 [1068] οὐ μὴν πλέω ρίψασ' ἀτιμασθήσομαι.
- [1069] [Χορός]: ἐγὼ δ', ἐποικτίρω γάρ, οὐ θυμώσομαι.
 [1070] Ἱθ', ὡς τάλαινα, τόνδ' ἔρημώσασ' ὅχον,
 [1071] εἴκουσ' ἀνάγκη τῇδε καίνισον ζυγόν.

Chor

Strophe 1

- [1072] [Κασάνδρα]: ὀτοτοτοῖ πόποι δᾶ.
 [1073] Ὄπολλον Ὄπολλον.
 [1074] [Χορός]: τί ταῦτ' ἀνωτόνεας ἀμφὶ Λοξίου;
 [1075] οὐ γὰρ τοιοῦτος ὥστε θρηνητοῦ τυχεῖν.

Antistrophe 1

- [1076] [Κασάνδρα]: ὀτοτοτοῖ πόποι δᾶ.
 [1077] Ὄπολλον Ὄπολλον.
 [1078] [Χορός]: ἡ δ' αὔτε δυσφημοῦσα τὸν θεὸν καλεῖ
 [1079] οὐδὲν προσήκοντ' ἐν γόοις παραστατεῖν.

Strophe 2

- [1080] [Κασάνδρα]: Ἀπολλον Ἀπολλον
 [1081] ἀγνιᾶτ', ἀπόλλων ἐμός.
 [1082] ἀπώλεσας γὰρ οὐ μόλις τὸ δεύτερον.
 [1083] [Χορός]: χρήσειν ἔοικεν ἀμφὶ τῶν αὐτῆς κακῶν.
 [1084] μένει τὸ θεῖον δουλίᾳ περ ἐν φρενὶ.

Antistrophe 2

- [1085] [Κασάνδρα]: Ἀπολλον Ἀπολλον
[1086] ἀγυιᾶτ', ἀπόλλων ἐμός.
[1087] ἄ ποι ποτ' ἥγαγές με; πρὸς ποίαν στέγην;
[1088] [Χορός]: πρὸς τὴν Ἀτρειδῶν· εἰ σὺ μὴ τόδ' ἔννοεῖς,
[1089] ἔγὼ λέγω σοι· καὶ τάδ' οὐκ ἔρεῖς ψύθη.

Strophe 3

- [1090] [Κασάνδρα]: μισόθεον μὲν οὖν, πολλὰ συνίστορα
[1091] αύτόφονα κακὰ καρατόμα,
[1092] ἀνδροσφαγεῖον καὶ πεδορραντήριον.
[1093] [Χορός]: ἔοικεν εὔρις ἢ ξένη κυνὸς δίκην
[1094] εἶναι, ματεύει δ' ὅν ἀνευρήσει φόνον.

Antistrophe 3

- [1095] [Κασάνδρα]: μαρτυρίοισι γὰρ τοῖσδ' ἐπιπείθομαι·
[1096] κλαιόμενα τάδε βρέφη σφαγάς,
[1097] όπτας τε σάρκας πρὸς πατρὸς βεβρωμένας.
[1098] [Χορός]: τὸ μὲν κλέος σοῦ μαντικὸν πεπυσμένοι
[1099] ἡμεν· προφήτας δ' οὕτινας ματεύομεν.

Strophe 4

- [1100] [Κασάνδρα]: ίώ πόποι, τί ποτε μῆδεται;
[1101] τί τόδε νέον ἄχος μέγα
[1102] μέγ' ἐν δόμοισι τοῖσδε μῆδεται κακὸν
[1103] ἄφερτον φίλοισιν, δυσίατον; ἀλκὰ δ'
[1104] έκὰς ἀποστατεῖ.
[1105] [Χορός]: τούτων ἄιδρίς είμι τῶν μαντευμάτων.
[1106] ἔκεινα δ' ἔγνων· πᾶσα γὰρ πόλις βοᾷ.

Antistrophe 4

- [1107] [Κασάνδρα]: ίώ τάλαινα, τόδε γὰρ τελεῖς,
[1108] τὸν ὁμοδέμνιον πόσιν
[1109] λουτροῖσι φαιδρύνασα— πῶς φράσω τέλος;
[1110] τάχος γὰρ τόδ' ἔσται· προτείνει δὲ χεὶρ ἐκ
[1111] χερὸς ὀρέγματα.
[1112] [Χορός]: οὕπω ξυνῆκα· νῦν γὰρ ἔξ αἰνιγμάτων
[1113] ἐπαργέμοισι θεσφάτοις ἀμηχανῶ.

Strophe 5

- [1114] [Κασάνδρα]: ἔ ἔ, παπᾶ παπᾶ, τί τόδε φαίνεται;
[1115] ἥ δίκτυόν τί γ' Ἀιδου;
[1116] ἀλλ' ἄρκυς ἢ ξύνευνος, ἢ ξυναιτία
[1117] φόνου. στάσις δ' ἀκόρετος γένει
[1118] κατολολυξάτω θύματος λευσίμου.
[1119] [Χορός]: ποίαν Ἐρινὺν τήνδε δώμασιν κέλη
[1120] ἐπορθιάζειν; οὐ με φαιδρύνει λόγος.
[1121] ἐπὶ δὲ καρδίαν ἔδραμε κροκοβαφῆς

- [1122] σταγών, ἄτε καιρία πτώσιμος
 [1123] ξυνανύτει βίου δύντος αύγαῖς·
 [1124] ταχεῖα δ' ἄτα πέλει.

Antistrophe 5

- [1125] [Κασάνδρα]: Ἄ Ἄ, ἵδοὺ ἵδού· ἅπεχε τῆς βοὸς
 [1126] τὸν ταῦρον· ἐν πέπλοισι
 [1127] μελαγκέρω λαβοῦσα μηχανήματι
 [1128] τύπτει· πίτνει δ' ἐν ἐνύδρῳ τεύχει.
 [1129] δολοφόνου λέβητος τύχαν σοι λέγω.
 [1130] [Χορός]: οὐ κομπάσαιμ' ἀν θεσφάτων γνώμων ἄκρος
 [1131] εἶναι, κακῷ δέ τῷ προσεικάζω τάδε.
 [1132] ἀπὸ δὲ θεσφάτων τίς ἀγαθὰ φάτις
 [1133] βροτοῖς τέλλεται; κακῶν γὰρ διαὶ
 [1134] πολυεπεῖς τέχναι θεσπιωδὸν
 [1135] φόβον φέρουσιν μαθεῖν.

Strophe 6

- [1136] [Κασάνδρα]: ίὼ ίὼ ταλαίνας κακόποτμοι τύχαι·
 [1137] τὸ γὰρ ἔμδον θροῶ πάθος ἐπεγχύδαν.
 [1138] ποῖ δή με δεῦρο τὴν τάλαιναν ἥγαγες;
 [1139] οὐδέν ποτ' εἰ μὴ ξυνθανουμένην. τί γάρ;
 [1140] [Χορός]: φρενομανής τις εἴ θεοφόρητος, ἀμφὶ^φ
 [1141] δ' αὐτᾶς θροεῖς
 [1142] νόμον ἄνομον, οἴά τις ξουθὰ
 [1143] ἀκόρετος βοᾶς, φεῦ, ταλαίναις φρεσίν
 [1144] Ἱτυν Ἱτυν στένουσ' ἀμφιθαλῆ κακοῖς
 [1145] ἀηδῶν βίον.

Antistrophe 6

- [1146] [Κασάνδρα]: ίὼ ίὼ λιγείας μόρον ἀηδόνος·
 [1147] περέβαλον γάρ οἱ πτεροφόρον δέμας
 [1148] θεοὶ γλυκύν τ' αἰῶνα κλαυμάτων ἄτερ·
 [1149] ἐμοὶ δὲ μίμνει σχισμὸς ἀμφήκει δορί.
 [1150] [Χορός]: πόθεν ἐπισσύτους θεοφόρους τ' ἔχεις
 [1151] ματαίους δύας,
 [1152] τὰ δ' ἐπίφοβα δυσφάτῳ κλαγγᾶ
 [1153] μελοτυπεῖς ὅμοι τ' ὁρθίοις ἐν νόμοις;
 [1154] πόθεν ὅρους ἔχεις θεσπεσίας ὁδοῦ
 [1155] κακορρήμονας;

Strophe 7

- [1156] [Κασάνδρα]: ίὼ γάμοι γάμοι Πάριδος ὄλέθριοι φίλων.
 [1157] ίὼ Σκαμάνδρου πάτριον ποτόν.
 [1158] τότε μὲν ἀμφὶ σὰς ἀϊόνας τάλαιν'
 [1159] ἡνυτόμαν τροφαῖς·
 [1160] νῦν δ' ἀμφὶ Κωκυτόν τε κάχερουσίους
 [1161] ὅχθας ἔοικα θεσπιωδήσειν τάχα.
 [1162] [Χορός]: τί τόδε τορὸν ἄγαν ἔπος ἐφημίσω;
 [1163] νεόγονος ἀν ἀίων μάθοι.

- [1164] πέπληγμαι δ' ὑπαὶ δάκει φοινίω
 [1165] δυσαλγεῖ τύχα μινυρὰ κακὰ θρεομένας,
 [1166] θραύματ' ἐμοὶ κλύειν.

Antistrophe 7

[1167] [Κασάνδρα]: ίὼ πόνοι πόνοι πόλεος ὀλομένας τὸ πᾶν.

- [1168] ίὼ πρόπυργοι θυσίαι πατρὸς
 [1169] πολυκανεῖς βοτῶν ποιονόμων ἄκος δ'
 [1170] οὐδὲν ἐπήρκεσαν
 [1171] τὸ μὴ πόλιν μὲν ὕσπερ οὖν ἔχει παθεῖν.
 [1172] ἔγὼ δὲ θερμόνους τάχ' ἐν πέδῳ βαλῶ.

[1173] [Χορός]: ἐπόμενα προτέροισι τάδ' ἐφημίσω.

- [1174] καί τίς σε κακοφρονῶν τίθη||σι
 [1175] δαίμων ὑπερβαρῆς ἐμπίτνων
 [1176] μελίζειν πάθη γοερὰ θανατοφόρα.
 [1177] τέρμα δ' ἀμηχανῶ.

Episode

[1178] [Κασάνδρα]: καὶ μὴν ὁ χρησμὸς οὐκέτ' ἐκ καλυμμάτων

- [1179] ἔσται δεδορκῶς νεογάμου νύμφης δίκην·
 [1180] λαμπρὸς δ' ἔοικεν ἡλίου πρὸς ἀντολὰς
 [1181] πινέων ἐσάξειν, ὥστε κύματος δίκην
 [1182] κλύζειν πρὸς αὐγὰς τοῦδε πήματος πολὺ^ν
 [1183] μεῖζον· φρενώσω δ' οὐκέτ' ἔξ αἰνιγμάτων.
 [1184] καὶ μαρτυρεῖτε συνδρόμως ἔχνος κακῶν
 [1185] ὁινηλατούσῃ τῶν πάλαι πεπραγμένων.
 [1186] τὴν γὰρ στέγην τήνδ' οὕποτ' ἐκλείπει χορὸς
 [1187] ξύμφθογγος οὐκ εὔφωνος· οὐ γὰρ εὖ λέγει.
 [1188] καὶ μὴν πεπωκώς γ', ὡς θρασύνεσθαι πλέον,
 [1189] βρότειον αἴμα κῶμος ἐν δόμοις μένει,
 [1190] δύσπεμπτος ἔξω, συγγόνων Ἐρινύων.
 [1191] ὑμνοῦσι δ' ὑμνον δώμασιν προσήμεναι
 [1192] πρώταρχον ἄτην· ἐν μέρει δ' ἀπέπτυσαν
 [1193] εύνας ἀδελφοῦ τῷ πατοῦντι δυσμενεῖς.
 [1194] ἡμαρτον, ἡ θηρῶ τι τοξότης τις ὡς;
 [1195] ἡ ψευδόμαντίς εἴμι θυροκόπος φλέδων;
 [1196] ἐκμαρτύρησον προυμόσας τό μ' εἰδέναι
 [1197] λόγῳ παλαιὰς τῶνδ' ἀμαρτίας δόμων.

[1198] [Χορός]: καὶ πῶς ἂν ὅρκος, πῆγμα γενναίως παγέν,

- [1199] παιώνιον γένοιτο; θαυμάζω δέ σου,
 [1200] πόντου πέραν τραφεῖσαν ἀλλόθρουν πόλιν
 [1201] κυρεῖν λέγουσαν, ὕσπερ εἰ παρεστάτεις.

[1202] [Κασάνδρα]: μάντις μ' Ἀπόλλων τῷδ' ἐπέστησεν τέλει.

- [1203] προτοῦ μὲν αἰδῶς ἦν ἐμοὶ λέγειν τάδε.

[1204] [Χορός]: μῶν καὶ θεός περ ἴμέρω πεπληγμένος;

- [1205] ἀβρύνεται γὰρ πᾶς τις εὖ πράσσων πλέον.

[1206] [Κασάνδρα]: ἀλλ' ἦν παλαιστὴς κάρτ' ἐμὸὶ πινέων χάριν.

[1207] [Χορός]: ἦ καὶ τέκνων εἰς ἔργον ἥλθετον νόμῳ;

[1208] [Κασάνδρα]: ξυναινέσασα Λοξίαν ἐψευσάμην.

[1209] [Χορός]: ἤδη τέχναισιν ἐνθέοις ἥρημένη;

[1210] [Κασάνδρα]: ἡδη πολίταις πάντ' ἐθέσπιζον πάθη.

[1211] [Χορός]: πῶς δῆτ' ἄνατος ἥσθα Λοξίου κότω;

[1212] [Κασάνδρα]: ἔπειθον οὐδέν' οὐδέν, ὡς τάδ' ἥμπλακον.

[1213] [Χορός]: ἡμῖν γε μὲν δὴ πιστὰ θεσπίζειν δοκεῖς.

[1214] [Κασάνδρα]: ίοὺ ίού, ὡς κακά.

[1215] ὑπ' αὖ με δεινὸς ὄρθιμαντείας πόνος

[1216] στροβεῖ ταράσσων φροιμίοις δυσφροιμίοις.

[1217] ὅρᾶτε τούσδε τοὺς δόμοις ἐφημένους

[1218] νέους, ὀνείρων προσφερεῖς μορφώμασιν;

[1219] παῖδες θανόντες ὡσπερεὶ πρὸς τῶν φίλων,

[1220] χεῖρας κρεῶν πλήθοντες οἰκείας βορᾶς,

[1221] σὺν ἐντέροις τε σπλάγχν', ἐποίκιστον γέμος,

[1222] πρέπουσ' ἔχοντες, ὡν πατὴρ ἐγεύσατο.

[1223] ἐκ τῶνδε ποινὰς φημὶ βουλεύειν τινὰ

[1224] λέοντ' ἄναλκιν ἐν λέχει στρωφώμενον

[1225] οίκουρόν, οἴμοι, τῷ μολόντι δεσπότῃ

[1226] ἐμῷ· φέρειν γὰρ χρὴ τὸ δούλιον ζυγόν·

[1227] νεῶν τ' ἄπαρχος Ἰλίου τ' ἀναστάτης

[1228] οὐκ οἶδεν οἴα γλῶσσα μισητῆς κυνὸς

[1229] λείξασα κάκτείνασσα φαιδρὸν οὖς, δίκην

[1230] Ἀτης λαθραίου, τεύξεται κακῇ τύχῃ.

[1231] τοιάδε τόλμα· θῆλυς ἄρσενος φονεὺς

[1232] ἔστιν. τί νιν καλοῦσα δυσφιλές δάκος

[1233] τύχοιμ' ἀν; ἀμφίσβαταν, ἢ Σκύλλαν τινὰ

[1234] οἰκοῦσαν ἐν πέτραισι, ναυτίλων βλάβην,

[1235] θύουσαν Ἀιδου μητέρ' ἄσπονδόν τ' Ἀρη

[1236] φίλοις πνέουσαν; ὡς δ' ἐπωλολύξατο

[1237] ἡ παντότολμος, ὡσπερ ἐν μάχης τροπῇ,

[1238] δοκεῖ δὲ χαίρειν νοστίμῳ σωτηρίᾳ.

[1239] καὶ τῶνδ' ὄμοιον εἴ τι μὴ πειθὼ· τί γάρ;

[1240] τὸ μέλλον ἤξει. καὶ σύ μ' ἐν τάχει παρὼν

[1241] ἄγαν γ' ἀληθόμαντιν οἰκτίρας ἔρεῖς.

[1242] [Χορός]: τὴν μὲν Θυέστου δαῖτα παιδείων κρεῶν

[1243] ξυνῆκα καὶ πέφρικα, καὶ φόβος μ' ἔχει

[1244] κλύοντ' ἀληθῶς οὐδὲν ἔξηκασμένα.

[1245] τὰ δ' ἀλλ' ἀκούσας ἐκ δρόμου πεσὼν τρέχω.

[1246] [Κασάνδρα]: Ἀγαμέμνονός σέ φημ' ἐπόψεσθαι μόρον.

[1247] [Χορός]: εὔφημον, ὡς τάλαινα, κοίμησον στόμα.

[1248] [Κασάνδρα]: ἀλλ' οὕτι παιῶν τῷδ' ἐπιστατεῖ λόγῳ.

[1249] [Χορός]: οὕκ, εἴπερ ἔσται γ· ἀλλὰ μὴ γένοιτό πως.

[1250] [Κασάνδρα]: σὺ μὲν κατεύχῃ, τοῖς δ' ἀποκτείνειν μέλει.

[1251] [Χορός]: τίνος πρὸς ἀνδρὸς τοῦτ' ἄγος πορσύνεται;

[1252] [Κασάνδρα]: ἦ κάρτα τάρ' ἀν παρεκόπης χρησμῶν ἐμῶν

[1253] [Χορός]: τοῦ γὰρ τελοῦντος οὐ ξυνῆκα μηχανήν.

[1254] [Κασάνδρα]: καὶ μὴν ἄγαν γ' Ἐλλην' ἐπίσταμαι φάτιν.

[1255] [Χορός]: καὶ γὰρ τὰ πυθόκραντα· δυσμαθῆ δ' ὅμως.

[1256] [Κασάνδρα]: παπαῖ, οἶον τὸ πῦρ· ἐπέρχεται δέ μοι.

[1257] ὁτοτοῦ, Λύκει' Ἀπολλον, οὖ ἐγὼ ἐγώ.

[1258] αὔτη δίπους λέαινα συγκοιμωμένη

[1259] λύκω, λέοντος εὐγενοῦς ἀπουσίᾳ,

[1260] κτενεῖ με τὴν τάλαιναν· ὡς δὲ φάρμακον

[1261] τεύχουσα κάμοϋ μισθὸν ἐνθήσειν κότῳ

[1262] έπεύχεται, θήγουσα φωτὶ φάσγανον
[1263] έμῆς ἀγωγῆς ἀντιτείσασθαι φόνον.
[1264] τί δῆτ' ἔμαυτῆς καταγέλωτ' ἔχω τάδε,
[1265] καὶ σκῆπτρα καὶ μαντεῖα περὶ δέρη στέφῃ;
[1266] σὲ μὲν πρὸ μοίρας τῆς ἔμῆς διαφθερῶ.
[1267] ἴτ' ἐς φθόρον· πεσόντα γ' ὥδ' ἀμείβομαι.
[1268] ἄλλην τιν' ἄτης ἀντ' ἐμοῦ πλουτίζετε.
[1269] ἰδοὺ δ' Ἀπόλλων αὐτὸς ἐκδύων ἔμὲ
[1270] χρηστηρίαν ἐσθῆτ', ἐποπτεύσας δέ με
[1271] κὰν τοῖσδε κόσμοις καταγελωμένην μέγα
[1272] φίλων ὑπ' ἔχθρῶν οὐδὲ διχορρόπιας, μάτην—
[1273] καλουμένη δὲ φοιτὰς ὡς ἀγύρτρια
[1274] πτωχὸς τάλαινα λιμοθυῆς ἡνεσχόμην—
[1275] καὶ νῦν ὁ μάντις μάντιν ἐκπράξας ἔμὲ
[1276] ἀπίγγαγ' ἐς τοιάσδε θανασίμους τύχας.
[1277] βωμοῦ πατρώου δ' ἀντ' ἐπίξηνον μένει,
[1278] θερμῷ κοπείσης φοινίῳ προσφάγματι.
[1279] οὐ μὴν ἄτιμοί γ' ἐκ θεῶν τεθνήζομεν.
[1280] ἥξει γὰρ ἡμῶν ἄλλος αὖ τιμάορος,
[1281] μητροκτόνον φίτυμα, ποινάτωρ πατρός·
[1282] φυγὰς δ' ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος
[1283] κάτεισιν, ἄτας τάσδε θριγκώσων φίλοις·
[1284] όμώμοται γὰρ ὅρκος ἐκ θεῶν μέγας,
[1285] ἄξειν νιν ὑπτίασμα κειμένου πατρός.
[1286] τί δῆτ' ἐγὼ κάτοικτος ὥδ' ἀναστένω;
[1287] ἐπεὶ τὸ πρῶτον εἶδον Ἰλίου πόλιν
[1288] πράξασαν ὡς ἐπράξεν, οἵ δ' εἰλον πόλιν
[1289] οὔτως ἀπαλλάσσουσιν ἐν θεῶν κρίσει,
[1290] Ιοῦσα πράξω· τλήσομαι τὸ κατθανεῖν.
[1291] Ἄιδου πύλας δὲ τάσδ' ἐγὼ προσεννέπω·
[1292] ἐπεύχομαι δὲ καιρίας πληγῆς τυχεῖν,
[1293] ὡς ἀσφάδαστος, αἰμάτων εύθυησίμων
[1294] ἀπορρυέντων, ὅμμα συμβάλω τόδε.
[1295] [Χορός]: ὡς πολλὰ μὲν τάλαινα, πολλὰ δ' αὖ σοφὴ
[1296] γύναι, μακρὰν ἔτεινας. εἰ δ' ἐτητύμως
[1297] μόρον τὸν αὐτῆς οἰσθα, πῶς θεηλάτου
[1298] βοδὸς δίκην πρὸς βωμὸν εύτόλμως πατεῖς;
[1299] [Κασάνδρα]: οὐκ ἔστι ἄλυξις, οὕ, ξένοι, χρόνον πλέω.
[1300] [Χορός]: ὁ δ' ὕστατός γε τοῦ χρόνου πρεσβεύεται,
[1301] [Κασάνδρα]: ἥκει τόδ' ἥμαρ· σμικρὰ κερδανῶ φυγῆ.
[1302] [Χορός]: ἀλλ' ἵσθι τλήμων οὗσ' ἀπ' εύτόλμου φρενός.
[1303] [Κασάνδρα]: οὐδεὶς ἀκούει ταῦτα τῶν εύδαιμόνων.
[1304] [Χορός]: ἀλλ' εὐκλεῶς τοι κατθανεῖν χάρις βροτῷ.
[1305] [Κασάνδρα]: ἴω πάτερ σοῦ σῶν τε γενναίων τέκνων.
[1306] [Χορός]: τί δ' ἔστι χρῆμα; τίς σ' ἀποστρέφει φόβος;
[1307] [Κασάνδρα]: φεῦ φεῦ.
[1308] [Χορός]: τί τοῦτ' ἔφευξας; εἴ τι μὴ φρενῶν στύγος.
[1309] [Κασάνδρα]: φόνον δόμοι πνέουσιν αἰματοσταγῆ,
[1310] [Χορός]: καὶ πῶς; τόδ' ὅζει θυμάτων ἐφεστίων.
[1311] [Κασάνδρα]: δόμοιος ἀτμὸς ὕσπερ ἐκ τάφου πρέπει,
[1312] [Χορός]: οὐ Σύριον ἀγλάισμα δώμασιν λέγεις.
[1313] [Κασάνδρα]: ἀλλ' εἴμι κάν δόμοισι κωκύσουσ' ἔμὴν

- [1314] Ἀγαμέμνονός τε μοῖραν. ἀρκείτω βίος.
 [1315] ίὼ ξένοι,
 [1316] οὕτοι δυσοίζω θάμνον ὡς ὅρνις φόβῳ
 [1317] ἄλλως· θανούσῃ μαρτυρεῖτέ μοι τόδε,
 [1318] ὅταν γυνὴ γυναικὸς ἀντ' ἐμοῦ θάνη,
 [1319] ἀνήρ τε δυσδάμαρτος ἀντ' ἀνδρὸς πέσῃ.
 [1320] ἐπιξενοῦμαι ταῦτα δ' ὡς θανουμένη.
 [1321] [Χορός]: ὡς τλῆμον, οἰκτίρω σε θεσφάτου μόρου.
 [1322] [Κασάνδρα]: ἄπαξ ἔτ' εἰπεῖν ῥῆσιν οὐ θρῆνον θέλω
 [1323] ἐμὸν τὸν αὐτῆς. ἡλίῳ δ' ἐπεύχομαι
 [1324] πρὸς ὕστατον φῶς τοῖς ἐμοῖς τιμαόροις
 [1325] ἔχθροῖς φονεῦσι τοῖς ἐμοῖς τίνειν ὁμοῦ,
 [1326] δούλης θανούσης, εύμαροῦς χειρώματος.
 [1327] ίὼ βρότεια πράγματ'. εύτυχοῦντα μὲν
 [1328] σκιά τις ἀν τρέψειν εἰ δὲ δυστυχῆ,
 [1329] βολαῖς ὑγρώσσων σπόγγος ὕλεσεν γραφῆν.
 [1330] καὶ ταῦτ' ἐκείνων μᾶλλον οἰκτίρω πολύ.

Anapäste

- [1331] [Χορός]: τὸ μὲν εὖ πράσσειν ἀκόρεστον ἔφυ
 [1332] πᾶσι βροτοῖσιν· δακτυλοδείκτων δ'
 [1333] οὕτις ἀπειπὼν εἴργει μελάθρων,
 [1334] μηκέτ' ἐσέλθης, τάδε φωνῶν.
 [1335] καὶ τῷδε πόλιν μὲν ἐλεῖν ἔδοσαν
 [1336] μάκαρες Πριάμου·
 [1337] θεοτίμητος δ' οἴκαδ' ἵκανει.
 [1338] νῦν δ' εὶ προτέρων αἷμ' ἀποτείσῃ
 [1339] καὶ τοῖσι θανοῦσι θανὼν ἄλλων
 [1340] ποινὰς θανάτων ἐπικράνῃ,
 [1341] τίς ἀν ἔξεύξαιτο βροτῶν ἀσινεῖ
 [1342] δαίμονι φῦναι τάδ' ἀκούων;
 [1343] [Ἀγαμέμνων]: ὅμοι, πεπληγμαὶ καιρίαν πληγὴν ἔσω.
 [1344] [Χορός]: σῆγα· τίς πληγὴν ἀυτεῖ καιρίως ούτασμένος;
 [1345] [Ἀγαμέμνων]: ὅμοι μάλ' αὖθις, δευτέραν πεπληγμένος.
 [1346] [Χορός]: τούργον εἰργάσθαι δοκεῖ μοι βασιλέως οἰμώγμασιν.
 [1347] ἄλλὰ κοινωσώμεθ' ἦν πως ἀσφαλῆ βουλεύματα.
 [1348] —ἔγῳ μὲν ὑμῖν τὴν ἐμὴν γνώμην λέγω,
 [1349] πρὸς δῶμα δεῦρ' ἀστοῖσι κηρύσσειν βοήν. —
 [1350] —ἐμοὶ δ' ὅπως τάχιστά γ' ἐμπεσεῖν δοκεῖ
 [1351] καὶ πρᾶγμ' ἐλέγχειν σὺν νεορρύτῳ ξίφει. —
 [1352] —κάγῳ τοιούτου γνώματος κοινωνὸς ὧν
 [1353] ψηφίζομαί τι δρᾶν· τὸ μὴ μέλλειν δ' ἀκμή. —
 [1354] —όραν πάρεστι· φροιμιάζονται γὰρ ὡς
 [1355] τυραννίδος σημεῖα πράσσοντες πόλει. —
 [1356] —χρονίζομεν γάρ. οἱ δὲ τῆς μελλοῦς κλέος
 [1357] πέδοι πατοῦντες οὐ καθεύδουσιν χερί. —
 [1358] —οὐκ οἶδα βουλῆς ἥστινος τυχῶν λέγω.
 [1359] τοῦ δρῶντός ἐστι καὶ τὸ βουλεῦσαι πέρι. —
 [1360] —κάγῳ τοιοῦτός εἰμ', ἐπεὶ δυσμηχανῶ
 [1361] λόγοισι τὸν θανόντ' ἀνιστάναι πάλιν. —
 [1362] —ῆ καὶ βίον τείνοντες ὕδ' ὑπείξομεν

- [1363] δόμων καταισχυντῆροι τοῖσδ' ἡγουμένοις; —
 [1364] —ἀλλ' οὐκ ἀνεκτόν, ἀλλὰ κατθανεῖν κρατεῖ·
 [1365] πεπαιτέρα γάρ μοῖρα τῆς τυραννίδος. —
 [1366] —ἢ γάρ τεκμηρίοισιν ἐξ οἰμωγμάτων
 [1367] μαντευσόμεσθα τάνδρὸς ὡς ὀλωλότος; —
 [1368] —σάφ' εἰδότας χρὴ τῶνδε θυμοῦσθαι πέρι·
 [1369] τὸ γάρ τοπάζειν τοῦ σάφ' εἰδέναι δίχα. —
 [1370] —ταύτην ἐπαινεῖν πάντοθεν πληθύνομαι,
 [1371] τρανῶς Ἀτρεύδην εἰδέναι κυροῦνθ' ὅπως.
 [1372] [Κλυταιμήστρα]: πολλῶν πάροιθεν καιρίως εἰρημένων
 [1373] τάναντί' εἰπεῖν οὐκ ἐπαισχυνθήσομαι.
 [1374] πῶς γάρ τις ἔχθροῖς ἔχθρὰ πορσύνων, φίλοις
 [1375] δοκοῦσιν εἶναι, πημονῆς ἀρκύστατ' ἀν
 [1376] φράξειεν, ὑψος κρείσσον ἐκπηδήματος;
 [1377] ἐμοὶ δ' ἄγων ὅδ' οὐκ ἀφρόντιστος πάλαι
 [1378] νείκης παλαιᾶς ἥλθε, σὺν χρόνῳ γε μήν·
 [1379] ἔστηκα δ' ἔνθ' ἐπαισ' ἐπ' ἔξειργασμένοις.
 [1380] οὕτω δ' ἐπραξα, καὶ τάδ' οὐκ ἀρνήσομαι·
 [1381] ὡς μήτε φεύγειν μῆτ' ἀμύνεσθαι μόρον,
 [1382] ἀπειρον ἀμφίβληστρον, ὕσπερ ἰχθύων,
 [1383] περιστιχίζω, πλοῦτον εἴματος κακόν.
 [1384] παίω δέ νιν δίς· κάν δυοῖν οἰμωγμάτοιν
 [1385] μεθῆκεν αύτοῦ κῶλα· καὶ πεπτωκότι
 [1386] τρίτην ἐπενδίδωμι, τοῦ κατὰ χθονὸς
 [1387] Διὸς νεκρῶν σωτῆρος εὐκταίαν χάριν.
 [1388] οὕτω τὸν αύτοῦ θυμὸν ὁρμάινει πεσών·
 [1389] κάκφυσιῶν ὁξεῖαν αἴματος σφαγὴν
 [1390] βάλλει μ' ἐρεμνῇ ψακάδι φοινίας δρόσου,
 [1391] χαίρουσαν ούδεν ἥσσον ἢ διοσδότῳ
 [1392] γάνει σπορητὸς κάλυκος ἐν λοχεύμασιν.
 [1393] ὡς ὥδ' ἔχόντων, πρέσβοις Ἀργείων τόδε,
 [1394] χαίροιτ' ἄν, εἰ χαίροιτ', ἐγὼ δ' ἐπεύχομαι.
 [1395] εἰ δ' ἦν πρεπόντων ὥστ' ἐπισπένδειν νεκρῷ,
 [1396] τῷδ' ἄν δικαίως ἦν, ὑπερδίκως μὲν οὖν.
 [1397] τοσῶνδε κρατῆρ' ἐν δόμοις κακῶν ὅδε
 [1398] πλήσας ἀραίων αὐτὸς ἐκπίνει μολών.
 [1399] [Χορός]: Θαυμάζομέν σου γλῶσσαν, ὡς θρασύστομος,
 [1400] ἡτις τοιόνδ' ἐπ' ἀνδρὶ κομπάζεις λόγον.
 [1401] [Κλυταιμήστρα]: πειρᾶσθέ μου γυναικὸς ὡς ἀφράσμονος·
 [1402] ἐγὼ δ' ἀτρέστῳ καρδίᾳ πρὸς εἰδότας
 [1403] λέγω· σὺ δ' αἰνεῖν εἴτε με ψέγειν θέλεις
 [1404] δμοιον. οὔτος ἔστιν Ἀγαμέμνων, ἐμὸς
 [1405] πόσις, νεκρὸς δέ, τῆσδε δεξιᾶς χερὸς
 [1406] ἔργον, δικαίας τέκτονος. τάδ' ὥδ' ἔχει.

Chor

Strophe 1

- [1407] [Χορός]: τί κακόν, ὡς γύναι,
 [1407b] χθονοτρεφὲς ἔδανὸν ἢ ποτὸν
 [1408] πασαμένα ρυτᾶς ἐξ ἀλὸς ὀρόμενον

[1409] τόδ' ἐπέθου θύος, δημοθρόους τ' ἀράς;
[1410] ἀπέδικες ἀπέταμες· ἀπόπολις δ' ἔσῃ
[1411] μῖσος δβριμον ἀστοῖς.
[1412] [Κλυταιμήστρα]: νῦν μὲν δικάζεις ἐκ πόλεως φυγὴν ἔμοὶ¹
[1413] καὶ μῖσος ἀστῶν δημόθρους τ' ἔχειν ἀράς,
[1414] οὐδὲν τότ' ἀνδρὶ τῷδ' ἐναντίον φέρων.
[1415] δος οὐ προτιμῶν, ὡσπερεὶ βιτοῦ μόρον,
[1416] μήλων φλεόντων εὐπόκοις νομεύμασιν,
[1417] ἔθυσεν αὐτοῦ παῖδα, φιλτάτην ἔμοὶ²
[1418] ὡδῖν', ἐπωδὸν Θρηκίων ἀημάτων.
[1419] οὐ τοῦτον ἐκ γῆς τῆσδε χρῆν σ' ἀνδρηλατεῖν,
[1420] μιασμάτων ἄποιν'; ἐπίκοος δ' ἔμῶν
[1421] ἔργων δικαστής τραχὺς εἰ. λέγω δέ σοι
[1422] τοιαῦτ' ἀπειλεῖν, ὡς παρεσκευασμένης
[1423] ἐκ τῶν ὁμοίων χειρὶ νικήσαντ' ἔμοι
[1424] ἄρχειν· ἐὰν δὲ τοῦμπαλιν κραίνη θεός,
[1425] γνώσῃ διδαχθεὶς ὅψε γοῦν τὸ σωφρονεῖν.

Antistrophe 1

[1426] [Χορός]: μεγαλόμητις εἴ,
[1426b] περίφρονα δ' ἔλακες. ὥσπερ οὖν
[1427] φονολιβεῖ τύχα φρήν ἐπιμαίνεται,
[1428] λίπος ἐπ' ὀμμάτων αἴματος εῦ πρέπει·
[1429] ἀτίετον ἔτι σὲ χρὴ στερομέναν φίλων
[1430] τύμμα τύμματι τεῖσαι.

Episode

[1431] [Κλυταιμήστρα]: καὶ τήνδ' ἀκούεις ὀρκίων ἔμῶν θέμιν·
[1432] μὰ τὴν τέλειον τῆς ἔμῆς παιδὸς Δίκην,
[1433] Ἀτηνὸν Ἔρινύν θ', αἴσι τόνδ' ἔσφαξ' ἐγώ,
[1434] οὕ μοι φόβου μέλαθρον ἐλπὶς ἔμπατεῖ,
[1435] ἔως ἂν αἴθῃ πῦρ ἐφ' ἐστίας ἔμῆς
[1436] Αἴγισθος, ὡς τὸ πρόσθεν εῦ φρονῶν ἔμοι.
[1437] οὗτος γὰρ ἡμῖν ἀσπὶς οὐ σμικρὰ θράσους.
[1438] κεῖται γυναικὸς τῆσδε λυμαντήριος,
[1439] Χρυσηίδων μείλιγμα τῶν ὑπ' ἱλίῳ·
[1440] ἢ τ' αἰχμάλωτος ἥδε καὶ τερασκόπος
[1441] καὶ κοινόλεκτρος τοῦδε, θεσφατηλόγος
[1442] πιστὴ ξύνευνος, ναυτίλων δὲ σελμάτων
[1443] ἴσοτριβής. ἄτιμα δ' οὐκ ἐπραξάτην.
[1444] ὁ μὲν γὰρ οὔτως, ἡ δέ τοι κύκνου δίκην
[1445] τὸν ὕστατον μέλψασα θανάσιμον γόνον
[1446] κεῖται, φιλήτωρ τοῦδε· ἔμοὶ δ' ἐπήγαγεν
[1447] εὔνης παροψώνημα τῆς ἔμῆς χλιδῆς.

Chor

Strophe 1

[1448] [Χορός]: φεῦ, τίς ἀν ἐν τάχει, μὴ περιώδυνος,
[1449] μηδὲ δεμνιοτήρης,
[1450] μόλοι τὸν αἰεὶ φέρουσ' ἐν ἡμῖν
[1451] Μοῖρ' ἀτέλευτον ὕπνον, δαμέντος
[1452] φύλακος εὔμενεστάτου καὶ
[1453] πολλὰ τλάντος γυναικὸς διαι·
[1454] πρὸς γυναικὸς δ' ἀπέφθισεν βίον.

Nachgesang 1

[1455] [Χορός]: ίώ ίώ παράνους Ἐλένα
[1456] μία τὰς πολλάς, τάς πάνυ πολλὰς
[1457] ψυχὰς ὀλέσασ' ὑπὸ Τροία.
[1458] νῦν δὲ τελέαν πολύμναστον ἐπηθίσω
[1460] δι' αἴμ' ἄνιπτον. ἥ τις ἥν τότ' ἐν δόμοις
[1461] ἔρις ἐρίδματος ἀνδρὸς οἰζύς.

Anapäste

[1462] [Κλυταιμήστρα]: μηδὲν θανάτου μοῖραν ἐπεύχου
[1463] τοῖσδε βαρυνθείς.
[1464] μηδ' εἰς Ἐλένην κότον ἐκτρέψης,
[1465] ὡς ἀνδρολέτειρ', ώς μία πολλῶν
[1466] ἀνδρῶν ψυχὰς Δαναῶν ὀλέσασ'
[1467] ἀξύστατον ἄλγος ἐπραξεν.

Antistrophe 1

[1468] [Χορός]: δαῖμον, δīς ἐμπίτνεις δώμασι καὶ διφυή||οισι
[1469] Τανταλίδαισιν,
[1470] κράτος τ' ἴσοψυχον ἐκ γυναικῶν
[1471] καρδιόδηκτον ἐμοὶ κρατύνεις.
[1472] ἐπὶ δὲ σώματος δίκαν μοι
[1473] κόρακος ἐχθροῦ σταθεῖσ' ἐκνόμως
[1474] ὕμνον ὕμνεῖν ἐπεύχεται ˘˘
 ˘˘

Anapäste

[1475] [Κλυταιμήστρα]: νῦν δ' ὥρθωσας στόματος γνώμην,
[1476] τὸν τριπάχυντον
[1477] δαίμονα γέννης τῆσδε κικλήσκων.
[1478] ἐκ τοῦ γὰρ ἔρως αίματοιχὸς
[1479] νείρα τρέφεται, πρὶν καταλῆξαι
[1480] τὸ παλαιὸν ἄχος, νέος ἵχωρ.

Strophe 2

- [1481] [Χορός]: ἦ μέγαν οἰκονόμον
[1482] δαίμονα καὶ βαρύμηνιν αἰνεῖς,
[1483] φεῦ φεῦ, κακὸν αἴνον ἀτη||ρᾶς
[1484] τύχας ἀκορέστου·
[1485] ἵη ἵη, διὰλ Διὸς
[1486] παναιτίου πανεργέτα·
[1487] τί γὰρ βροτοῖς ἄνευ Διὸς τελεῖται;
[1488] τί τῶνδ' οὐ θεόκραντόν ἔστιν;

ephymn. 2

- [1489] [Χορός]: ἵω ἵω βασιλεῦ βασιλεῦ,
[1490] πῶς σε δακρύσω;
[1491] φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἴπω;
[1492] κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῷδ'
[1493] ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνέων.
[1494] ὥμοι μοι κοίταν τάνδ' ἀνελεύθερον
[1495] δολίω μόρω δαμεὶς δάμαρτος
[1496] ἐκ χερὸς ἀμφιτόμω βελέμνω.

Anapäste

- [1497] [Κλυταιμήστρα]: αύχεῖς εἶναι τόδε τοῦργον ἐμόν;
[1498] μηδ' ἐπιλεχθῆς
[1499] Ἀγαμεμνονίαν εἶναί μ' ἄλοχον.
[1500] φανταζόμενος δὲ γυναικὶ νεκροῦ
[1501] τοῦδ' ὁ παλαιὸς δριμὺς ἀλάστωρ
[1502] Ἀτρέως χαλεποῦ θοινατῆρος
[1503] τόνδ' ἀπέτεισεν,
[1504] τέλεον νεαροῖς ἐπιθύσας.

Antistrophe 2

- [1505] [Χορός]: ὡς μὲν ἀναίτιος εἴ
τοῦδε φόνου τίς ὁ μαρτυρήσων;
[1506] πῶς πῶς; πατρόθεν δὲ συλλή||πτωρ
[1507] γένοιτ' ἀν ἀλάστωρ.
[1508] βιάζεται δ' ὁμοσπόροις
[1509] ἐπιρροαῖσιν αἰμάτων
[1510] μέλας Ἀρης, ὅποι δίκαν προβαίνων
[1511] πάχνᾳ κουροβόρῳ παρέξει.

Nachgesang 2

- [1513] [Χορός]: ἵω ἵω βασιλεῦ βασιλεῦ,
[1514] πῶς σε δακρύσω;
[1515] φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἴπω;
[1516] κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῷδ'
[1517] ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνέων.
[1518] ὥμοι μοι κοίταν τάνδ' ἀνελεύθερον
[1519] δολίω μόρω δαμεὶς

[1520] ἐκ χερὸς ἀμφιτόμω βελέμνω.

Anapäste

[1521] [Κλυταιμήστρα]: οὕτ' ἀνελεύθερον οἴμαι θάνατον

[1522] τῷδε γενέσθαι.

[1523] οὐδὲ γὰρ οὗτος δολίαν ἄτην

[1524] οἴκοισιν ἔθηκ';

[1525] ἀλλ' ἐμὸν ἐκ τοῦδ' ἔρνος ἀερθέν.

[1526] τὴν πολυκλαύτην Ἰφιγενείαν,

[1527] ἄξια δράσας ἄξια πάσχων

[1528] μηδὲν ἐν Ἀιδου μεγαλαυχείτω,

[1529] ξιφοδηλήτω,

[1529b] θανάτῳ τείσας ἄπερ ἥρξεν.

Strophe 3

[1530] [Χορός]: ἀμηχανῶ φροντίδος στερηθεὶς

[1531] εὐπάλαμον μέριμναν

[1532] δπα τράπωμαι, πίτνοντος οἴκου.

[1533] δέδοικα δ' ὅμβρου κτύπον δομοσφαλῆ

[1534] τὸν αἰματηρόν· ψακᾶς δὲ λήγει.

[1535] δίκην δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θηγάνει βλάβης

[1536] πρὸς ἄλλαις θηγάναισι μοῖρα.

ephymn 3

[1537] [Χορός]: ἵὼ γᾶ γᾶ, εἴθ' ἔμ' ἐδέξω,

[1538] πρὶν τόνδ' ἐπιδεῖν ἀργυροτοίχου

[1540] δροίτης κατέχοντα χάμευναν.

[1541] τίς ὁ θάψων νιν; τίς ὁ θρηνήσων;

[1542] ἢ σὺ τόδ' ἔρξαι τλήσῃ, κτείνασ'

[1543] ἄνδρα τὸν αὐτῆς ἀποκωκύσαι

[1545] ψυχῇ τ' ἄχαριν χάριν ἀντ' ἔργων

[1546] μεγάλων ἀδίκως ἐπικρᾶναι;

[1547] τίς δ' ἐπιτύμβιον αἴνον ἐπ' ἀνδρὶ θείω

[1548] σὺν δακρύοις ίάπτων

[1549] ἀληθείᾳ φρενῶν πονήσει;

Anapäste

[1551] [Κλυταιμήστρα]: οὐ σὲ προσήκει τὸ μέλημ' ἀλέγειν

[1552] τοῦτο· πρὸς ἡμῶν

[1553] κάππεσε, κάτθανε, καὶ καταθάψομεν,

[1554] οὐχ ὑπὸ κλαυθμῶν τῶν ἐξ οἴκων,

[1555] ἀλλ' Ἰφιγένειά νιν ἀσπασίως

[1556] θυγάτηρ, ὡς χρή,

[1557] πατέρ' ἀντιάσασα πρὸς ὡκύπορον

[1558] πόρθμευμ' ἀχέων

[1559] περὶ χεῖρε βαλοῦσα φιλήσει.

Antistrophe 3

- [1560] [Χορός]: ὅνειδος ἡκει τόδ' ἀντ' ὄνείδους.
[1561] δύσμαχα δ' ἔστι κρῖναι.
[1562] φέρει φέροντ', ἐκτίνει δ' ὁ καίνων.
[1563] μίμνει δὲ μίμνοντος ἐν θρόνῳ Διὸς
[1564] παθεῖν τὸν ἔρξαντα· θέσμιον γάρ.
[1565] τίς ἀν γονὰν ἀραῖον ἐκβάλοι δόμων;
[1566] κεκόλληται γένος πρὸς ἄτα.

Anapäste

- [1567] [Κλυταιμήστρα]: ἐς τόνδ' ἐνέβης ξὺν ἀληθείᾳ
[1568] χρησμόν. ἐγὼ δ' οὖν
[1569] ἐθέλω δαίμονι τῷ Πλεισθενιδῶν
[1570] ὅρκους θεμένη τάδε μὲν στέργειν,
[1571] δύστλητά περ ὅνθ'. δὲ λοιπόν, ίόντ'
[1572] ἐκ τῶνδε δόμων ἄλλην γενεὰν
[1573] τρίβειν θανάτοις αὐθένταισι.
[1574] κτεάνων τε μέρος
[1575a] βαιὸν ἔχούσῃ πᾶν ἀπόχρη μοι
[1575b] μανίας μελάθρων
[1576] ἄλληλοφόνους ἀφελούσῃ.

Episode

- [1577] [Αἴγισθος]: ὦ φέγγος εὔφρον ἡμέρας δικηφόρου.
[1578] φαίην ἀν ἥδη νῦν βροτῶν τιμαόρους
[1579] θεοὺς ἄνωθεν γῆς ἐποπτεύειν ἄχη,
[1580] ίδων ὑφαντοῖς ἐν πέπλοις, Ἐρινύων
[1581] τὸν ἄνδρα τόνδε κείμενον φίλως ἐμοί,
[1582] χερὸς πατρώας ἐκτίνοντα μηχανάς.
[1583] Ἀτρεὺς γὰρ ἄρχων τῆσδε γῆς, τούτου πατήρ,
[1584] πατέρα Θυέστην τὸν ἐμόν, ὡς τορῶς φράσαι,
[1585] αὐτοῦ δ' ἀδελφόν, ἀμφίλεκτος ὧν κράτει,
[1586] ἡνδρηλάτησεν ἐκ πόλεως τε καὶ δόμων.
[1587] καὶ προστρόπαιος ἐστίας μολὼν πάλιν
[1588] τλήμων Θυέστης μοῖραν ηὔρετ' ἀσφαλῆ,
[1589] τὸ μὴ θανῶν πατρῶον αἰμάξαι πέδον,
[1590] αὐτός· ξένια δὲ τοῦδε δύσθεος πατήρ
[1591] Ἀτρεύς, προθύμως μᾶλλον ἢ φίλως, πατρὶ¹
[1592] τῷμῷ, κρεουργὸν ἤμαρ εὔθυμιας ἄγειν
[1593] δοκῶν, παρέσχε δαῖτα παιδείων κρεῶν.
[1594] τὰ μὲν ποδήρη καὶ χερῶν ἄκρους κτένας
[1595] ἔθρυπτ', ἄνωθεν
[1595a] [Αἴγισθος:] [[Zeile Lost]]
[1595b] ἀνδρακὰς καθήμενος.
[1596] ἄσημα δ' αὐτῶν αὐτίκ' ἀγνοίᾳ λαβῶν
[1597] ἔσθει βορὰν ἄσωτον, ὡς ὁρῆς, γένει.
[1598] κάπειτ' ἐπιγνοὺς ἔργον οὐ καταίσιον
[1599] ὥμωξεν, ἀμπίπτει δ' ἀπὸ σφαγὴν ἔρῶν,
[1600] μόρον δ' ἄφερτον Πελοπίδαις ἐπεύχεται,
[1601] λάκτισμα δείπνου ξυνδίκως τιθεὶς ἀρᾷ,

[1602] οὔτως ὀλέσθαι πᾶν τὸ Πλεισθένους γένος.
[1603] ἐκ τῶνδε σοι πεσόντα τόνδ' ἵδεῖν πάρα.
[1604] κάγῳ δίκαιος τοῦδε τοῦ φόνου ὥφεύς.
[1605] τρίτον γὰρ ὅντα μ' ἐπὶ δυσαθλίῳ πατρὶ¹
[1606] συνεξελαύνει τυτθὸν ὅντ' ἐν σπαργάνοις·
[1607] τραφέντα δ' αὔθις ἡ δίκη κατήγαγεν.
[1608] καὶ τοῦδε τάνδρὸς ἡψάμην θυραῖος ὕν,
[1609] πᾶσαν συνάψας μηχανὴν δυσβουλίας.
[1610] οὕτω καλὸν δὴ καὶ τὸ κατθανεῖν ἔμοι,
[1611] ἵδοντα τοῦτον τῆς δίκης ἐν ἔρκεσιν.
[1612] [Χορός]: Αἴγισθ', ύβριζειν ἐν κακοῖσιν οὐ σέβω.
[1613] σὺ δ' ἄνδρα τόνδε φῆς ἐκὼν κατακτανεῖν,
[1614] μόνος δ' ἐποικτὸν τόνδε βουλεῦσαι φόνον·
[1615] οὐ φημ' ἀλύξειν ἐν δίκῃ τὸ σὸν κάρα
[1616] δημορριφεῖς, σάφ' ἵσθι, λευσίμους ἀράς.
[1617] [Αἴγισθος]: σὺ ταῦτα φωνεῖς νερτέρᾳ προσήμενος
[1618] κώπη, κρατούντων τῶν ἐπὶ ζυγῷ δορός;
[1619] γνώσῃ γέρων ὕν ὡς διδάσκεσθαι βαρὺ
[1620] τῷ τηλικούτῳ, σωφρονεῖν εἰρημένον.
[1621] δεσμὸς δὲ καὶ τὸ γῆρας αἴ τε νήστιδες
[1622] δύαι διδάσκειν ἔξοχώταται φρενῶν
[1623] ιατρομάντεις. οὐχ ὁρᾶς ὁρῶν τάδε;
[1624] πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε, μὴ παίσας μογῆς.
[1625] [Χορός]: γύναι, σὺ τοὺς ἥκοντας ἐκ μάχης μένων
[1626] οἰκουρὸς εύνην ἄνδρὸς αἰσχύνων ἄμα
[1627] ἄνδρὶ στρατηγῷ τόνδ' ἐβούλευσας μόρον;
[1628] [Αἴγισθος]: καὶ ταῦτα τάπῃ κλαυμάτων ἀρχηγενῆ.
[1629] Ὄρφεῖ δὲ γλῶσσαν τὴν ἐναντίαν ἔχεις.
[1630] δὸ μὲν γὰρ ἦγε πάντ' ἀπὸ φθογγῆς χαρᾶ,
[1631] σὺ δ' ἔξορίνας νηπίοις ὑλάγμασιν
[1632] ἄξῃ· κρατηθεὶς δ' ἡμερώτερος φανῇ.
[1633] [Χορός]: ὡς δὴ σύ μοι τύραννος Ἀργείων ἔσῃ,
[1634] δὸς οὐκ, ἐπειδὴ τῷδ' ἐβούλευσας μόρον,
[1635] δρᾶσαι τόδ' ἔργον οὐκ ἔτλης αὐτοκτόνως.
[1636] [Αἴγισθος]: τὸ γὰρ δολῶσαι πρὸς γυναικὸς ἦν σαφῶς.
[1637] ἐγὼ δ' ὑποπτος ἔχθρὸς ἦ παλαιγενής.
[1638] ἐκ τῶν δὲ τοῦδε χρημάτων πειράσομαι
[1639] ἄρχειν πολιτῶν· τὸν δὲ μὴ πειθάνορα
[1640] ζεύξω βαρείαις οὕτι μοι σειραφόρον
[1641] κριθῶντα πῶλον· ἀλλ' ὁ δυσφιλῆς σκότῳ
[1642] λιμὸς ξύνοικος μαλθακόν σφ' ἐπόψεται.
[1643] [Χορός]: τί δὴ τὸν ἄνδρα τόνδ' ἀπὸ ψυχῆς κακῆς
[1644] οὐκ αὐτὸς ἡνάριζες, ἀλλά νιν γυνὴ
[1645] χώρας μίασμα καὶ θεῶν ἐγχωρίων
[1646] ἔκτειν'; Ὁρέστης ἄρα που βλέπει φάος,
[1647] ὅπως κατελθῶν δεῦρο πρευμενεῖ τύχῃ
[1648] ἀμφοῖν γένηται τοῖνδε παγκρατῆς φονεύς;

Schluss

- [1649] [Αἴγισθος]: ἀλλ' ἐπεὶ δοκεῖς τάδ' ἔρδειν καὶ λέγειν, γνώσῃ τάχα
- [1650] εἴα δῆ, φίλοι λοχίται, τοῦργον οὐχ ἐκὰς τόδε.
- [1651] [Χορός]: εἴα δή, ξίφος πρόκωπον πᾶς τις εὐτρεπιζέτω.
- [1652] [Αἴγισθος]: ἀλλὰ κάγῳ μὴν πρόκωπος οὐκ ἀναίνομαι θανεῖν.
- [1653] [Χορός]: δεχομένοις λέγεις θανεῖν σε· τὴν τύχην δ' αἰρούμεθα.
- [1654] [Κλυταιμήστρα]: μηδαμῶς, ὡς φίλτατ' ἀνδρῶν, ἀλλα δράσωμεν κακά.
- [1655] ἀλλὰ καὶ τάδ' ἔξαμῆσαι πολλά, δύστηνον Θέρος.
- [1656] πημονῆς δ' ἄλις γ' ὑπάρχει· μηδὲν αἰματώμεθα.
- [1657] στείχετ' αἰδοῖοι γέροντες πρὸς δόμους, πεπρωμένοις τούσδε
- [1658] πρὸιν παθεῖν εἴξαντες ὥρα· χρῆν τάδ' ὡς ἐπράξαμεν.
- [1659] εἰ δέ τοι μόχθων γένοιτο τῶνδ' ἄλις, δεχοίμεθ' ἄν,
- [1660] δαίμονος χηλῇ βαρείᾳ δυστυχῶς πεπληγμένοι.
- [1661] ὡδ' ἔχει λόγος γυναικός, εἴ τις ἀξιοῦ μαθεῖν.
- [1662] [Αἴγισθος]: ἀλλὰ τούσδ' ἔμοὶ ματαίαν γλῶσσαν ὡδ' ἀπανθίσαι
- [1663] κάκβαλεῖν ἔπη τοιαῦτα δαίμονος πειρωμένους,
- [1664] σώφρονος γνώμης θ' ἀμαρτεῖν τὸν κρατοῦντά θ' ὑβρίσαι.
- [1665] [Χορός]: οὐκ ἀν Ἀργείων τόδ' εἴη, φῶτα προσσαίνειν κακόν.
- [1666] [Αἴγισθος]: ἀλλ' ἔγώ σ' ἐν ὑστέραισιν ἡμέραις μέτειμ' ἔτι.
- [1667] [Χορός]: οὔκ, ἔὰν δαίμων, Ὄρεστην δεῦρ' ἀπευθύνη μολεῖν.
- [1668] [Αἴγισθος]: οἶδ' ἔγώ φεύγοντας ἀνδρας ἐλπίδας σιτουμένους.
- [1669] [Χορός]: πρᾶσσε, πιαίνου, μιαίνων τὴν δίκην, ἐπεὶ πάρα.
- [1670] [Αἴγισθος]: ἵσθι μοι δώσων ἅποινα τῆσδε μωρίας χάριν.
- [1671] [Χορός]: κόμπασον θαρσῶν, ἀλέκτωρ ὕστε θηλείας πέλας.
- [1672] [Κλυταιμήστρα]: μὴ προτιμήσης ματαίων τῶνδ' ὑλαγμάτων· ἔγὼ
- [1673] καὶ σὺ θήσομεν κρατοῦντε τῶνδε δωμάτων καλῶς.